

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr

Poniedziałek, 2 listopada 1953 roku

Rok II, Nr 262 (365)

Będziemy z jeszcze większą energią umacniać potęgę naszej wielkiej ojczyzny ostoji pokoju na świecie

Oświadczenie Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej

MOSKWA. Antyfaszystowski Komitet Młodzieży Radzieckiej ogłosił oświadczenie następującej treści:

Światowa Rada Pokoju wezwiała narody do przeprowadzenia międzynarodowej kampanii o pokojowe uregulowanie spornych kwestii międzynarodowych w interesie zachowania i utrwalenia pokoju na całym świecie.

Najszerze masy młodzieży świata, ludzie różnych poglądów politycznych i wyznań

widzą w szlachetnej inicjatywie Światowej Rady Pokoju realny środek do urzeczywistnienia swoich nadziei na pokojową przyszłość, na życie nie zatrute okropnościami wojny. III Światowy Kongres Młodzieży, który był się niedawno, w imieniu chłopców i dziewcząt 106 krajów wezwał młodzież całego świata do udziału z właściwą jej energią w walce o pokojowe rozwiązanie sprzeczności międzynarodowych, o zakończenie toczących się wojen i działań agresywnych przeciwko niezależności narodów.

Wielkie święto pokoju i przyjaźni — IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów który odbył się latem tego roku w Bukareszcie — był dobitnym i przekonującym dowodem możliwości pokoju

wych, przyjaznych, braterskich stosunków między młodzieżą wszystkich krajów.

Podpisanie rozejmu w Korei, które jest wielkim zwycięstwem narodów koreańskiego i chińskiego, całego obozu pokoju i demokracji, ujawniło możliwość rozwiązania wszelkich kwestii międzynarodowych w drodze pokojowej, a nie krwią i mieczem.

Zarysowujące się osłabienie napięcia w stosunkach między narodami odpowiada najsłabszemu pragnieniu i dążeniu młodego pokolenia naszych czasów.

Zwycięstwo wielkiej sprawy pokoju na całym świecie — to upragniony cel młodzieży radzieckiej, wszystkich ludzi radzieckich, Młodzież Związku Radzieckiego bierze czynny udział w międzynarodowym ruchu młodzieży demokratycznej, kierowanym przez Światową Federację Młodzie-

ży Demokratycznej, w której szeregach walczy o pokój i lepszą przyszłość 83 miliony chłopców i dziewcząt z 90 krajów.

W walce o pokój i szczęście kroczy razem z nami młodzież wielkich Chin, krajów demokracji ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W walce o pokój i szczęście kroczy razem z nami miliony postępowych chłopców i dziewcząt krajów kapitalistycznych, ucieleśniona młodzież krajów kolonialnych, dążąca wspólnymi wysiłkami do obrony swoich żywotnych praw i interesów.

W odpowiedzi na zbrodnicze zamiary wrogów pokoju chłopcy i dziewczęta wszystkich krajów i kontynentów powinni jeszcze mocniej zwrócić swoje szeregi, jeszcze aktywniej walczyć o zachowanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, zaostrzyć czujność wobec kłosał sił pragnących odebrać młodemu pokoleniu prawo do bezpiecznego życia w pokoju, prawo do lepszej przyszłości, prawo do szczęścia.

W imieniu milionów chłopców i dziewcząt Związku Radzieckiego Antyfaszystowski Komitet Młodzieży Radzieckiej gorąco popiera inicjatywę Światowej Rady Pokoju, by przeprowadzić międzynarodową kampanię pokojową o pokojowe uregulowanie problemów międzynarodowych w drodze porozumień między kralami zainteresowanymi.

Antyfaszystowski Komitet Młodzieży Radzieckiej wzywa wszystkich chłopców i dziewczęta Związku Radzieckiego do czynnego kontynuowania i wzmocnienia walki o pokojowe uregulowanie spornych kwestii międzynarodowych, o umocnienie przyjaźni z młodzieżą wszystkich krajów.

Będziemy i nadal z jeszcze większą energią i entuzjazmem wmacniać potęgę naszej wielkiej ojczyzny — ostoji pokoju na całym świecie, pomnażać sukcesy produkcyjne w przemyśle, w rolnictwie, w transporcie, we wszystkich innych dziedzinach naszego państwowego budownictwa.

Niech żyje pokój i przyjaźni między młodzieżą wszystkich krajów!

Załoga bytowskiego tartaku wykonała plan roczny

Załoga bytowskiego tartaku nadesłała redakcji telegram o dumnie brzmiącej treści: „W dniu 31 października wykonaliśmy plan roczny w 100 procentach”. Załoga ta nie zmniejszy wysiłku w pracy, by plan roczny przekroczyć w jak największym procencie.

Młodzież koszalińska uczciła 35-tą rocznicę powstania Komsomolu

W sobotę, dnia 31.X. br. odbyła się w Wojewódzkim Domu Kultury w Koszalinie uroczysta akademii poświęcona 35 rocznicy powstania Komsomolu. Na akademii zorganizowaną przez Zarządy Wojewódzki i Miejski ZMP w Koszalinie, przybyła młodzież robotnicza i szkolna oraz przedstawiciele zakładów pracy.

W prezydium zasiadli m. in. sekretarz KW PZPR tow. Hajduczenia, I sekretarz KM PZPR w Koszalinie tow. Orłowski, przewodniczący ZW ZMP tow. Czubacki oraz przedstawiciele młodzieży komsomolskiej.

Referat poświęcony 35-letniej działalności Komsomolu wygłosił przewodniczący ZW ZMP tow. Romuald Czubacki.

Omówił on wspaniały szlak zwycięstw Komunistycznego Związku Młodzieży, który od pierwszych dni powstania

władzy radzieckiej był wiernym pomocnikiem partii w walce o umocnienie zdobyczy Października. Ukazał bohaterką postawę młodzieży radzieckiej, która pod przewodnictwem Komsomolu walczyła na wszystkich frontach wojny domowej i szła na najtrudniejsze odcinki socjalistycznego budownictwa w okresie stalinowskich pięcioletek. Przypomnieli znane i drogie młodzieży polskiej nazwiska bohaterów komsomolców — uczestników Wielkiej Wojny Ojczyźnianej — Zoi Kosmodemianskiej, Olega Koszewoja, Aleksandra Matrosowa, Mikołaja Gastello i innych nieulegających młodych bojowników walki z faszystowskim nazizmem.

„Chłopcy i dziewczęta, którzy pracują nad pełnym zagospodarowaniem plastowskich ziem pragną być takimi jak komsomolcy... Dzieje Komsomolu pomagają naszym młodym robotnikom i chłopcom nie ugięcie rozprawić się z wrogami, zagrzewać całą młodzież do walki o postęp, dobro i sprawiedliwość” — stwierdził na zakończenie mówca.

Zebrała na sali młodzież gorąco podchwyciła okrzyki na cześć Komsomolu — awangardy młodzieży świata i braterskiej przyjaźni młodzieży polskiej i radzieckiej.

Następnie przemówił komsomolec tow. Boczarzew. Przedstawiciel młodzieży radzieckiej przekazał młodzieży polskiej w imieniu Komsomolu gorące pozdrowienia.

„Niech żyje przyjaźni młodzieży polskiej i radzieckiej!” — okrzyk wznieśli przy przedstawicielu Komsomolu rozbrzmiewały na cały setkami głosów. Na zakończenie części oficjalnej młodzież odśpiewała Hymn Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

W części artystycznej wystąpił zespół teatralny ZZK Węzła Kolejowego Szczecinek, wystawiając komedię Gogola „Ożenek”.

(az)

Z polskiej wystawy gospodarczej w Pekinie

Na zdjęciu: zwiedzanie wystawy. W pierwszym rzędzie trzeci od lewej wicepremier Rządu Chińskiego Teng Hsiao-ping i czwarty od lewej minister Żeglugi — M. Popiel.

Piętnując bandyckie porwanie kolejarze ze Szczecinka domagają się natychmiastowego uwolnienia polskiego statku „Praca”

W Szczecinku odbyła się masówka pracowników PKP. Zebrani po wysłuchaniu referatu omawiającego szczegóły porwania polskiego statku „Praca” przez kuomintangowskich bandytów, pozostających pod opieką i rozkazami Waszyngtonu, ostro napętnowali zbrodniczy czyn. W dyskusji, w której wzięło udział wielu pracowników węzła kolejowego w Szczecinku, mówcy podkreślali, że porwanie statku „Praca” stanowi niezblity dowód wojennych dążeń polityki amerykańskich bankierów. Ich sojusz ze znie nawładzonym przez całą postępową ludność faszystami i zbrodniarzami z klik Adenauera i Czang Ka-szeka jest spiskiem przeciwko pokojowej i współpracy narodów. Kolejarze ze Szczecinka żądali natychmiastowego uwolnienia statku „Praca” i ukarania winnych brutalnego porwania. Na zakończenie masówki zebrani uchwalili rezolucję, w której czytamy:

przyjęliśmy wiadomość o bezprawnym zatrzymaniu statku Polskiej Marynarki Handlowej „Praca” przez klikę kuomintangowską, znajdującą się pod polityczną i wojskową opieką rządu Stanów Zjednoczonych.

Dlatego domagamy się kate gorycznie od władz Stanów Zjednoczonych natychmiastowego zwolnienia załogi statku, domagamy się rzeczowej odpowiedzi na notę rządu polskiego i ukarania winnych!”

Ambasador Aenne Kundermanna opuściła Polskę

WARSZAWA. W dniu 31 października br. opuściła Polskę, udając się do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Aenne Kundermann, żegnana przed wyjazdem z Warszawy przez dyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ Edwarda Bartoła oraz członków ambasady NRD z charge d'affaires A. I. Rudolffem Rossmislem na czele.

Już trzy powiaty województwa koszalińskiego:

**bytowski
miasteczki
drawski**

wykonały ponad 90 procent rocznego planu skupu zboża, i zostały zwolnione z micrek i odsypów

Za przykładem przodujących niech idą pozostałe powiaty

W ostatnich dniach, powiat drawski, jako trzeci z kolei powiat naszego województwa wykonał 90 proc. rocznego planu obowiązkowych dostaw zboża i zwolniony został z miarek i odsypów. W powiecie drawskim nasilono ostatnio pracę uświadamiającą bezpośrednio w gromadach, przeprowadzaną przez szeroki aktywny partyjny i społeczny oraz produkcyjny chłopów, którzy sami już wywiązali się ze swego patriotycznego obowiązku wobec ojczyzny. W pow. drawskim zaledwie 3 radnych i 2 sołtysów nie wykonało dotychczas w pełni obowiązkowych dostaw. Całkowicie zrealizowały swoje roczne plany 3 gminy, 10 spółdzielni produkcyjnych i 9 gromad.

Obecnie przodujące powiaty Bytów, Miastko i Drawsko ubiegają się o pierwszeństwo w wykonaniu rocznego planu dostaw zbożowych w 100 proc.

POWIAT MIASTKO PRZYSPIESZA DOSTAWY

W powiecie miasteczkim włączyli się ostatnio aktywnie do mobilizacji chłopów nauczyciele wiejscy. Biorą oni udział w zebraniach gromadzkich, wyjaśniając chłopom znaczenie sojuszu robotniczo-chłopskiego. Nastąpił również przełom w najgorszej dotychczas gminie powiatu, Kielczygłowach. Po zdemaskowaniu wiceprzewodniczącego GRN Smolińskiego, który wspólnie ze złośliwie opornymi chłopami biadolił, że zboże rzekomo nie obrodziło i nie można planu wykonać, po wzmożeniu pracy politycznej i ukaraniu grzywnami najbardziej opornych — gmina Kielczygłowy zrealizowała już plan roczny w 92 proc.

1 listopada rozpoczął się Miesiąc Przyjaźni Niemiecko-Radzieckiej w NRD

BERLIN. W związku z Miesiącem ukazano się wiele publikacji, poświęconych życiu Związku Radzieckiego, jego roli w walce o pokój na świecie, o szybsze rozwiązanie problemu niemieckiego i utworzenie zjednoczonych, demokratycznych i pokojów milujących Niemiec.

W zakładach pracy, w instytucjach i szkołach odbywają się odczyty i pogadanki o życiu oraz o sukcesach narodu radzieckiego w budowie społeczeństwa komunistycznego.

Amerykańskich agentów w NRD spotkała zasłużona kara

BERLIN. Agencja ADN donosi, że przed Sądem Okręgowym w Halle toczył się proces przeciwko grupie agentów, którzy na bezpośrednie polecenie amerykańskiego ośrodka szpiegowskiego prowadzili od 1951 roku działalność

szpiegowską w zakładach „Leuna-Werke” im. Waltera Ulbrichta.

Oskarżeni przyznali się do winy. Brali oni m. in. aktywny udział w faszystowskich prowokacjach w dniu 17 czerwca, regularnie dostarczali amerykańskiemu ośrodkowi szpiegowskiemu w Berlinie zachodnim informacje szpiegowskie o zakładach „Leuna-Werke”.

Główny oskarżony H. Glade zeznał, że przesłał do zachodniego Berlina ogółem 20 informacji. Co dwa miesiące otrzymywał on z Berlina zachodniego odpowiednio wskazówki i polecenia.

Sąd skazał H. Gladego na 14 lat więzienia, jego żonę Hilare oraz oskarżonego Beinza — na 6 lat więzienia, a oskarżonego Hane — na pięć lat.

Repatriacja jenców niemieckich z ZSRR

MOSKWA. Agencja TASS podaje:

Zgodnie z porozumieniem zawartym między rządem radzieckim a delegacją rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej w czasie rokowań w Moskwie w sierpniu br., w ostatnim czasie przybyli do Berlina repatriowani z ZSRR jeńcy niemieccy, zwolnieni z dalszego odbywania kary za przestępstwa popełnione w czasie wojny. Ogółem wróciło 5,384 żołnierzy i oficerów. Wśród repatriowanych znaleźli się kilku generałów.

W sprawie rozszerzenia produkcji artykułów żywnościowych i polepszenia ich jakości

MOSKWA. Dnia 30 października ukazał się w prasie radzieckiej tekst uchwały Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w sprawie rozszerzenia produkcji artykułów żywnościowych i polepszenia ich jakości. Uchwała ta głosi m. in.:

Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny KPZR stwierdzają, że w ostatnich latach znacznie wzrosła produkcja artykułów żywnościowych. W r. 1953 produkcja podstawowych artykułów żywnościowych w zakresie działości Ministerstwa Przemysłu Spożywczego ZSRR wyniosła w porównaniu z r. 1940:

mięsa — 162 proc.; ryb (połow) — 172 proc.; wędlin — 158 proc.; masła — prawie 2-krotnie więcej; sera — dwukrotnie więcej; tłuszczów roślinnych — 153 proc.; margaryny — blisko 3-krotnie więcej; cukru — 168 proc.; konserw — 2,5 raza więcej; wyrobów cukierkiewicz — 172 proc.; makaronu — 2-krotnie więcej; kasz — 124 proc.; piwa — 152 proc.; wina gronowego — 184 proc.

W 1953 r. produkcja artykułów żywnościowych zwiększyła się w porównaniu z r. 1950 o przeszło 41 proc. W pierwszym półroczu 1953 r. przemysł państwowy wyproduktował o 9,7 proc. więcej artykułów żywnościowych niż w I półroczu 1952 r. Jednakże produkcja szeregu najważniejszych artykułów żywnościowych: mięsa, masła, produktów mlecznych, wyrobów cukierkiewicz i niektórych innych towarów zwiększyła się w I półroczu 1953 roku nieznacznie w porównaniu z I półroczem 1952 r., a połowy ryb nawet nieco spadły, w związku z czym nie jest zaspokojona większe obecnie zapotrzebowanie ludności na te towary.

Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny KPZR uważają, że rozmiary i tempo wzrostu produkcji artykułów żywnościowych nie zapewniają obecnie wykonania zadania szybszego podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu radzieckiego.

Sukcesy w rozwoju przemysłu ciężkiego, rozwój rolnictwa i środki zmierzające do jego dalszego wzrostu zapewniają stworzenie trwałej bazy surowcowej, aby można było zdecydowanie przystąpić do zwiększenia produkcji artykułów żywnościowych.

Niecierpliwie zwłoki zadanie polega na tym, by w ciągu najbliższych 2 — 3 lat radykalnie podnieść zaopatrzenie ludności

Uchwała Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego KPZR

w mięso i przetwory mięsne, w ryby i przetwory rybne, w masło, cukier, wyroby cukierkiewicz, konserwy i inne produkty.

W ostatnich latach podniosła się jakość artykułów żywnościowych i rozszerzył się znacznie ich asortyment. Jednocześnie szereg przedsiębiorstw przemysłu spożywczego wciąż jeszcze wytwarza produkty, które pod względem jakości i zwłaszcza smaku — nie odpowiadają wymaganiom konsumenta radzieckiego.

Wielką ilość ryb wysokich gatunków wciąż jeszcze przetrzymują w zbyt wilgotnym, zamulnym, wypuszczają do wysoce nieczystych przetworów rybnych — mrożonych, mrożonych i wędzonych.

W przedsiębiorstwach przemysłu piekarskiego zdarzają się wypadki wypieku chleba o nadmiernym stopniu wilgotności, odstępowań od norm jakościowych i nieprzeznaczania wymagających sanitarnych.

Doświadczenia przodujących przedsiębiorstw przemysłu ogólnozwiązkowego, wytwarzającego artykuły żywnościowe wysokiej jakości, stosowane jest w słabym stopniu w przedsiębiorstwach poszczególnych republik i przedsiębiorstwach terenowych. Jednym z zasadniczych niedociągnięć w pracy przemysłu spożywczego jest wypuszczanie nader małej ilości artykułów żywnościowych w dobrym, estetycznym opakowaniu.

Czynnikiem poważnie hamującym zwiększenie produkcji artykułów żywnościowych dojrzałych pakowanych jest zaopatrzenie przedsiębiorstw spożywczych przez przedsiębiorstwa przemysłu leśnego, papierniczego, metalowego i lekkiego w materiały do opakowań, specjalne gatunki papieru, pergamin, tekturę, staniol i celofan. Jakość papieru i tektury niezupełnie odpowiada wymaganiom opakowania i technice zawijania artykułów żywnościowych za pomocą maszyn.

Następnie uchwała zwraca uwagę na braki w dziedzinie przechowywania i transportu towarów, wyposażenia przemysłu spożywczego w urządzenia techniczne oraz w dziedzinie budowy i rozbudowy rozmaitych zakładów przemysłu spożywczego dla przetwórstwa surowców rolnych.

Aby dokonać zdecydowanego przełomu w dziedzinie rozszerzenia produkcji artykułów żywnościowych oraz polepszenia ich jakości i asortymentu Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny postanowili:

— 6-krotnie, półfabrykatów mięsnych w 1954 r. — 3,8 raza i w 1955 r. — 5,7 raza, pierożków z mięsem w 1954 r. — 6-krotnie i w 1955 r. — 8,7 raza, mięsa paczkowanego w 1954 r. — 26 razy i w 1955 r. — kilkadziesiąt razy.

Produkcję państwowego przemysłu mięsnego postanawia się doprowadzić w 1956 r. w przybliżeniu do 3 milionów ton, czyli zwiększyć ją

r. 1954	r. 1955
4-krotnie	9-krotnie
1,5 raza	przeszło 2-krotnie
1,4 raza	1,8 raza
2-krotnie	3-krotnie
1,5 raza	2-krotnie
40 proc.	80 proc.

W drodze zwiększenia opasu i usprawnienia organizacji chowu zwierząt gospodarskich, jak również usprawnienia transportu i przeped należy zapewnić zwiększenie dostaw organizmów handlowym ilości wołowiny z żywca pełnotłustego, tłustego i średniego w 1954 r. co najmniej o 57 proc. i w 1955 r. o 65 proc., a ilości baraniny z żywca pełnotłustego, tłustego i średniego — w 1954 r. co najmniej o 80 proc. i w 1955 r. — o 85 proc. całości żywca na rynku.

Postanawia się dalej: rozwinąć na szeroką skalę produkcję konserw paszтетowych, ozorowych, faszerowanych, kurzych, szynki konserwowanej oraz innych wyborowych konserw mięsnych; uruchomić w 1954 r. — 1956 r. 144 przedsiębiorstwa przetwarzające mięso; podnieść poziom mechanizacji procesów przerobu żywca, topienia tłuszczu i przetwórstwa podrobów z poziomu 50 proc. w 1953 roku do 65 procent w 1954 r., 65 proc. w 1955 r. i 75 proc. w 1956 r.; całkowicie zmechanizować

2,4 raza w porównaniu z 1950 r., produkcję wędlin — do 1 miliona ton, czyli zwiększyć ją 2,2 raza w porównaniu z 1950 r., a produkcję drobiu zwiększyć — 4,7 raza.

Uchwała przewiduje, że w porównaniu z rokiem 1953 wzrost produkcji poszczególnych artykułów w tej dziedzinie wyrazi się w następującym stosunku:

r. 1954	r. 1955
4-krotnie	9-krotnie
1,5 raza	przeszło 2-krotnie
1,4 raza	1,8 raza
2-krotnie	3-krotnie
1,5 raza	2-krotnie
40 proc.	80 proc.

technologiczne procesy produkcji wędlin, parówek, serdelków, konserw mięsnych, mięsa paczkowanego, półfabrykatów mięsnych, kotletów i pierożków z mięsem, wprowadzając na szeroką skalę urządzenia automatyczne i taśmowe;

doprowadzić do wzorowego porządku stan sanitarny kombinatów mięsa i drobiu oraz punktów uboju, jak również znacznie polepszyć chów zwierząt gospodarskich i drobiu przed ubojem, nie dopuszczając do ubytków podczas ich przetrzymywania i przewozu.

Do końca 1956 r. w porównaniu z r. 1950 postanawia się zwiększyć, dzięki budowie nowych oraz przebudowie i wyposażeniu technicznemu czynnych przedsiębiorstw Ministerstwa Przemysłu Spożywczego ZSRR, moc wytwórczą w zakresie produkcji mięsa półtorakrotnie, drobiu — 2,7 raza, wyrobów masarskich — 1,7 raza, konserw mięsnych — 1,6 raza, kotletów — siedmiokrotnie, pierożków z mięsem — 5-krotnie, tłuszczów topionych — 1,7 raza.

Ryby i przetwory rybne

Uchwała przewiduje, że należy zwiększyć radykalnie połowy ryb i zwierząt morskich, doprowadzając je do ogólnej ilości 27,15 miliona kwintali w 1954 roku oraz 31,9 miliona kwintali w 1955 roku. Uchwała szczegółowo wymienia przewidziany wzrost połowów w poszczególnych kategoriach ryb, zwłaszcza zaś połowów różnych najcenniejszych gatunków ryb. Na rok 1956 przewiduje się połowy ryb w ogólnej ilości 36 milionów kwintali, co wynosi: 2,1 raza więcej niż w 1950 r., przy czym połowy śledzi wyniosła maja — 77,8 miliona kwintali, czyli 3,2 raza więcej niż w 1950 r.

Towarowa produkcja rybna w zakresie Ministerstwa Przemysłu Spożywczego ZSRR doprowadzona ma być w 1955 roku do ogólnej ilości 2.011 tys. ton. Zwiększy się przy tym w szczególności produkcja przetworów rybnych wyższego asortymentu.

W myśl uchwały zwiększona zostanie produkcja kawioru czarnego i polepszona będzie jego jakość.

W celu zwiększenia połowów na morzu otwartym oraz przetwarzania ryb na miejscu, postanawia się znacznie uzupełnić w latach 1954—1956 flotę rybacką, odbiorczo-transportową, chłodniczą i obsługującą, jak również zwiększyć radykalnie moc wytwórczą

stoczni remontowych oraz podnieść produkcję części zapasowych do silników okrętowych.

Poziom mechanizacji połowów ryb w 1956 roku zwiększy się o 80 proc. wobec 67 procent w 1953 roku. Zapewniona będzie kompleksowa mechanizacja przetwarzania ryb, produkcji konserw, pakowania, solenia i ładowania ryb do beczek, jak również robót załadunkowych i wyładunkowych w chłodniach.

Dalsze postanowienia w tym rozdziale przewidują m. in., że należy usprawnić wykorzystanie zdolności produkcyjnej fabryk konserw, chłodni, przedsiębiorstw przetwarzających ryby, zakładów bednarskich i stoczni; do końca 1956 roku ma być zwiększona moc wytwórcza fabryk konserw rybnych 1,7 raza w porównaniu z r. 1953, pojemność chłodni nadbrzeżnych — dwukrotnie i wydajność zamrażalnic ryb w chłodniach nadbrzeżnych — 2,7 raza w porównaniu z r. 1953; dla przyspieszenia budowy niewielkich chłodni na wybrzeżach Morza Azowskiego, Czarnego, Kaspijskiego i Bałtyckiego jest zobowiązane Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR do dostarczenia w latach 1954—1956 przemysłowy rybnemu elementów prefabrykowanych dla zbudowania 100 chłodni, każda — pojemnością 120 ton.

Masło, ser, mleko skondensowane i inne przetwory mleczne

Postanawia się w latach 1954—1955 zwiększyć do następujących rozmiarów produkcję masła, sera, mleka konserwowego i innych prze-

1954 r.	1955 r.
masła	476 tys. ton
sera	97 tys. ton
mleka skondensowanego	220 mil. puszek
mleka w proszku	30 tys. ton
	560 tys. ton
	135 tys. ton
	275 mil. puszek
	38 tys. ton

Produkcja masła wyniosła w 1954 r. w stosunku do 1950 roku — 149 proc., a w 1955 roku — 176 proc.; sera — w 1954 roku dwukrotnie więcej i w 1955 roku 2,8 raza więcej; mleka skondensowanego — 2,7 raza więcej w 1954 r. i 3,4 raza więcej w 1955 r.; mleka w proszku 3,2 raza więcej w 1954 r. i czterokrotnie więcej w 1955 r.; mleka pełnotłustego w roku 1954 dwukrotnie więcej, a w roku 1955 — 2,4 raza więcej niż w 1950 roku. W 1956 roku produkcja masła wyniosła w przybliżeniu 650 tys. ton, czyli zwiększy się dwukrotnie w porównaniu z 1950 rokiem, a produkcja sera — 160 tys. ton, co oznacza wzrost 3,3 raza w porównaniu z r. 1950.

W myśl uchwały, w latach 1954 — 1955 należy zwiększyć w porównaniu z rokiem 1953 produkcję śmietankowego masła niesolonego w 1954 roku o 30 proc. i w 1955 — 80 proc., przy czym podjąć należy kroki zapewniające znacznie polepszenie masła śmietankowego. Produkcja paczkowanego masła śmietankowego zwiększy się w 1954 roku dwukrotnie, a w 1955 roku 2,5 raza; mleka, kefiru i innych przetworów mlecznych butelkowanych fabrycznie — w 1954 roku 1,3 raza, a w 1955 roku — dwukrotnie, mleka skondensowanego w małych puszkach — w 1954 roku półtorakrotnie, a w 1955 roku dwukrotnie. Postanawia się też zwiększyć znacznie produkcję mleka skon-

Tłuszcz roślinny i mydło

W latach 1954 — 1955 produkcja tłuszczów roślinnych i mydła w przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Artykułów Powszechnego Użytku ZSRR wzrosła: tłuszczów roślinnych w 1954 roku — do 1.300 tysięcy ton, w 1955 roku — do 1.500 tysięcy ton; mydła w przeliczeniu na mydło 40-procentowe w roku 1954 — do 1.000 tysięcy ton i w roku 1955 do 1.200 tysięcy ton. Globalna produkcja tłuszczów roślinnych w 1954 roku w stosunku do 1950 roku wyniosła — 167 proc. w 1955

densowanego z domieszką kakao i kawy oraz rozbudować produkcję skondensowanego mleka sterylizowanego.

Do końca 1956 roku przewiduje się, dzięki budowie nowych oraz przebudowie i wyposażeniu technicznym czynnych przedsiębiorstw, podległych Ministerstwu Przemysłu Spożywczego ZSRR, zwiększenie mocy wytwórczej w zakresie masła śmietankowego półtorakrotnie, sera — 2,5 raza (w tym sera topionego 7-krotnie), mleka skondensowanego 3,4 raza, mleka w proszku — 3 raza, mleka pełnotłustego — 1,7 raza w porównaniu z rokiem 1955.

Uchwała poleca przeprowadzenie na szeroką skalę mechanizacji masłarni i serowni. Należy zmechanizować te zakłady w całej pełni w ciągu lat 1954 — 1956 w głównych ośrodkach. W latach 1954/56 przewiduje się zbudowanie i uruchomienie 720 masłarni i serowni oraz zakładów pierwotnej obróbki mleka, 100 mlecznych młynów, 16 fabryk konserw mlecznych, 80 zaopatrzoń w chłodnie bez dla odbioru i przechowywania masła śmietankowego, sera i innych produktów mlecznych. Uznaje się za rzecz konieczną, w celu utrzymywania pełnej wartości mleka i produktów mlecznych oraz jak najszybszego dostarczenia ich ludności, dla zaopatrzenia ludności, stosowanie w znacznie większym stopniu specjalnych środków transportu samochodowego, kolejowego i wodnego dla przewozu mleka i produktów mlecznych.

Następnie punkty uchwały dotyczą podniesienia jakości tłuszczów roślinnych oraz mydła i zwiększenia produkcji proszków do prania, a zwłaszcza do prania tkanin wełnianych i jedwabnych.

Margaryna

W latach 1954 — 1955 będzie znacznie zwiększona produkcja margaryny: w 1954 roku — do 390 tysięcy ton, w roku 1955 — do 450 tysięcy ton, w tym — margaryny jadalnej w roku 1954 — 211 tysięcy ton i w roku 1955 — 250 tysięcy ton, margaryny kuchennej odpowiednio w roku 1954 — 179 tysięcy ton, w roku 1955 — 200 tysięcy ton.

Produkcja margaryny w roku 1956 ma wzrosnąć do 510 tysięcy ton, czyli 2,7 raza w porównaniu z rokiem 1950. Uchwała zobowiązuje jednocześnie do zwiększenia produkcji majonezu, czeszcącego

się wielkim popytem, aby zapewnić całkowicie zaspokojenie potrzeb rynku.

Produkcja najwyższych gatunków margaryny w 1954 r. wzrosła do 86,5 proc. globalnej produkcji margaryny, w 1955 roku do 87,5 proc., a w 1956 roku — do 90 proc., wobec 85,2 proc. w 1953 roku.

W roku 1956 moc produkcyjna przedsiębiorstw produkujących margarynę ma być 1,5 raza większa niż w roku 1953. W latach 1954—1956 zbuduje się 12 fabryk, które produkować będą rocznie 142 tysiące ton margaryny.

Cukier

Produkcja cukru-kryształu i cukru rafinowanego ma wzrosnąć: cukru-kryształu w 1954 roku — do 4.300 tysięcy ton, w 1955 roku — do 4.800 tysięcy ton; cukru rafinowanego w r. 1954 do 1.350 tysięcy ton, a w roku 1955 — do 1.550 tysięcy ton. Produkcja cukru-kryształu w 1954 roku wyniosła 170 proc. w stosunku do 1950 roku, a w 1955 roku — 190 proc. Produkcja cukru-rafinowanego w r. 1954 — 193 proc. i w r. 1955 2,2 raza.

W roku 1956 produkcja cukru-kryształu ma wynieść w przybliżeniu 5.300 tysięcy ton, tj. wzrosła 2,1 raza w porównaniu z 1950 rokiem, produkcja cukru rafinowanego 1.800 tysięcy ton, tj. wzro-

śnie 2,6 raza w porównaniu z 1950 rokiem.

Dzięki zbudowaniu nowych cukrowni oraz rekonstrukcji i wyposażeniu technicznemu istniejących już cukrowni do końca 1956 roku zdolność produkcyjna tych zakładów wzrosła w porównaniu z 1950 rokiem: w zakresie cukru-kryształu w przybliżeniu 1,4 raza i produkcji cukru rafinowanego 2,2 raza.

W celu zapewnienia terminowego przerobu buraka cukrowego i skrócenia dalekich przewozów zbuduje się i uruchomi w latach 1954 — 1956: 25 cukrowni produkujących cukier, kryształ, w pierwszym rządzie w zachodnich obwodach Ukrainy i Mołdawskiej SRR.

W sprawie zwiększenia produkcji wyrobów cukierniczych i herbaty

Uchwała przewiduje dalekie zwiększenie produkcji wyrobów cukierniczych. W roku 1954 do 1.579 tysięcy ton i w

roku 1955 — do 1.825 tysięcy ton, wobec 944 tysięcy ton w 1950 roku i 1.387 tysięcy ton w 1953 roku.

(Dokończenie na 4 str.)

CZĘŚĆ I.

W sprawie zwiększenia produkcji żywnościowych i polepszenia ich jakości

W latach 1954—1956 radykalnie zwiększyć produkcję artykułów żywnościowych, polepszyć ich jakość, asortyment, paczkowanie i opakowanie oraz znacznie wcześniej wykonać przewidziane przez plan

Mięso i przetwory mięsne

Uchwała przewiduje znaczne zwiększenie produkcji mięsa, wędlin, konserw mięsnych,

1954 r.	1955 r.
Mięsa	2.180 tys. ton
w tym drobiu	75 tys. ton
Wędlin	710 tys. ton
W tym parówek i serdelków	90 tys. ton
konserw mięsnych	380 mil. puszek
kotletów	1.300 mil. szt.
półfabrykatów mięsnych	110 mil. porcji
Pierozków z mięsem	50 tys. ton
Mięsa paczkowanego	30 tys. ton
	2.550 tys. ton
	105 tys. ton
	850 tys. ton
	135 tys. ton
	480 mil. puszek
	600 mil. szt.
	165 mil. porcji
	70 tys. ton
	70 tys. ton

Globalną produkcję mięsa wyniosła w 1954 r. w porównaniu z 1950 r. 174 proc., a w 1955 r. — dwukrotnie więcej, przy czym produkcja drobiu wzrosła w 1954 r. 2,5 raza i w 1955 r. — 3,5 raza. Produkcja wędlin podniosła

5-letni na rok 1955 zadania w zakresie produkcji artykułów żywnościowych. W tym celu ustala się jak następuje wzrost produkcji najważniejszych kategorii artykułów żywnościowych:

kotletów i innych przetworów mięsnych i doprowadzenie jej do następujących rozmiarów:

ste w 1954 r. o 147 proc. i w 1955 r. o 176 proc., parówek i serdelków — w 1954 r. — 2,1 raza i w 1955 r. — 3,1 raza, konserw mięsnych w 1954 r. — o 147 proc. i w 1955 r. — o 186 proc., kotletów w 1954 r. — 4,9 raza i w 1955

Więcej troski o hodowlę

W myśl założeń planu 6-letniego i programu Frontu Narodowego, woj. koszalińskie stanęło jedną z głównych baz hodowlanych naszego kraju. Dlatego też plan 6-letni stawia przed naszym województwem poważne zadania. Plan wzrostu pogłowia bydła w skali krajowej wynosi 49 proc., a dla woj. koszalińskiego 122 proc. Dla trzody chlewnej w skali krajowej — 72 proc., zaś dla woj. koszalińskiego — 127 proc. Dla owiec w skali krajowej — 134 proc., natomiast dla woj. koszalińskiego — 244 proc.

Z każdym rokiem notujemy w woj. koszalińskim wzrost pogłowia i jego produktywności. Wzrost ten jest jednak niewystarczający. W 1952 r. plan wzrostu pogłowia nie został we wszystkich wskaźnikach wykonany. Ostatnio obserwujemy również pewne zmniejszenie zainteresowania hodowlą. Nasz aktywny i polityczny i gospodarczy koncentrując głównie uwagę na realizacji obowiązkowych dostaw i sprawnym wykonaniu jesiennej akcji siewnej i wykopkowej, odsunął na drugi plan zagadnienie wzrostu pogłowia i podnoszenia produktywności bydła. Dotyczy to również szeregu gospodarstw i zespołów PGR.

Szczególnie dogodny warunki rozwoju hodowli bydła i zwiększenia jego produktywności posiadają zespoły PGR okręgu słupskiego. Na terenie okręgu znajduje się 180 obór wydajowych, które winny wyprodukować w tym roku 26 milionów litrów mleka. Plan produkcyjny nie są jednak rytmicznie wykonywane, a dotychczasowa realizacja planu rocznego zamyka się obecnie cyfrą 65 proc.

Stwierdzić należy, że powstały wielu producentów oborowych, którzy dzięki sumiennej i dobrze zorganizowanej pracy, stalemu podnoszeniu wiedzy fachowej i politycznej, udziałowi w socjalistycznym współzawodnictwie pracy, zapoznawaniu się i stosowaniu przodujących doświadczeń rodzimych — systematycznie zwiększają mleczność krów i uzyskują coraz liczniejszy przychówek.

Brygada oborowa tow. Franciszka Klawitera z PGR Cecenowo, w pow. słupskim, osiągnęła w ub. roku średnio od każdej krowy po 4.953 litry mleka. W tym roku tow. Klawiter wraz ze swą brzygadą zobowiązał się podnieść mleczność krów do 5.350 litrów mleka rocznie od każdej. Zobowiązanie to jest z honorem realizowane. Do dnia 24 października uzyskano już od każdej krowy po 4.535 litrów mleka i wykonano roczny plan udoju w 102 proc. Tow. Klawiter za swe wybitne osiągnięcia odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi, a dojarz tej brygady Ernest Drusch Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Rytmicznie realizuje swoje plany obora w Grażynie, gdzie oborową jest Lotta Ekbert, obora w Jeżyczkach, zespół Pleńkowo, gdzie brygada Eriki Platte wykonała już roczny plan udoju w 105 proc. Poważne osiągnięcia wykazują brygady: Emilia Gila z PGR Graplice, która w zeszłym roku osiągnęła od każdej krowy średnio po 4.180 litrów mleka, Gertrudy Gartz z PGR Wleogłowy, zespół Karniecka, która uzyskała już w bież. roku po 3.900 litrów mleka.

Ale obok tych przodujących, znajdują się także wiele brygad oborowych, które nie wykonują swoich zadań produkcyjnych. Brygadziści oborowi Edmund Stronk z gospodarstwa Rzezyca Wielka, zespół Swierzenko, powoduje załamanie planów, ponieważ dopuścił do jałowosci krów. Na 47 krów jest tylko 7 cielnych. W gospodarstwie Noskowsko nie zorganizowano stałej brygady oborowej. W PGR Siołtoko, zespół Kamnica, krowy dały tylko 2 razy dziennie, co powoduje zapuszczenie krów i załamywanie planów.

Kierownik gospodarstwa Wałęćluk toleruje ten stan i wykazuje całkowity brak zainteresowania produkcją

zwierzęcą. Na skutek braku zainteresowania ze strony dyrekcji zespołów i kierowników gospodarstw, nie wykonuje się planów produkcji mleka w zespołach PGR Grabkowo, Swierzenko, Barnów i Bobrowniki.

Niedociągnięcia w dziedzinie hodowli wynikają m. in. stąd, że kadry oborowych cechują się płynnością, nie prowadzi się należytego szkolenia fachowego oborowych, za mało wykazuje się troskę o podnoszenie ich poziomu ideologicznego. Nie ma więc w wielu PGR-ach dobrej pielęgnacji i profilaktyki zwierząt, czyli przygotowania odpowiedzialnej bazy paszowej i racjonalnej gospodarki paszą. W niedostatecznym jeszcze stopniu rozwinięte jest wśród brygad oborowych socjalistyczne współzawodnictwo pracy. Kierownictwa niektórych gospodarstw i zespołów PGR nie analizują systematycznie wykonawstwa planów produkcyjnych w hodowli, a organizacje partyjne i związkowe wykazują niejednokrotnie brak zainteresowania rozwojem hodowli, nie mobilizują załóg do wykonywania planów hodowlanych.

Podciągnąć zatem pozostające w tyle i niewykonujące swych planów obory, chlewnie, owczarnie itp. do poziomu przodujących — oto zadanie, jakie stawiają przed nami partia i rząd.

Ostatnio odbyła się w PGR Cecenowo narada przodujących oborowych, dojarce i zootechników z gospodarstw okręgu PGR Słupsk. W czasie narady robotnicy oborowi opowiedzieli o swych doświadczeniach i metodach pracy, wskazywali, dzięki czemu uzyskują dobre wyniki, omówili napotykaną trudność i sposoby ich przezwyciężenia. Wiele przodujących hodowców odznaczonych zostało dyplomami uznania, a wszyscy członkowie brygady tow. Klawitera otrzymali nagrody rzeczowe.

A oto najważniejsze wskazania narady, których systematyczna realizacja umożliwiłaby konanie poważnego przełomu w dziedzinie hodowli.

1 Należy zorganizować stałe i w pełni obsadzone

brygady oborowe, otoczyć je stałą opieką, zaopatrzyć robotników w odzież ochronną i obuwie, zwiększyć troskę o ich warunki bytowe. Wprowadzić do zespołów PGR Grabkowo, Swierzenko, Barnów i Bobrowniki.

2 Doprowadzić plany produkcyjne, okresowe i dzienne, do świadomości każdego robotnika zatrudnionego w hodowli. Na regularnie odbywających się naradach bocznych brygady oborowej, przy udziale aktywów gospodarstwa, analizować wykonawstwo planów oraz ustalać środki zmierzające do usunięcia ew. niedociągnięć i upowszechniać przodujące doświadczenia. Narady takie winny być również organizowane raz w miesiącu w zespołach, a raz na kwartał w okręgach.

3 Zwiększyć zainteresowanie hodowla ze strony kierownictwa, organizacji partyjnych i związkowych oraz dopilnować przestrzegania w obrotach podstawowych zasad zootechniki, higieny i profilaktyki.

4 Zabezpieczyć obory w dostateczną bazę paszową własnej produkcji przez skoordynowanie produkcji zwierzęcej i roślinnej.

5 Rozwijać szerzej indywidualne i międzybrygadowe i międzyoborowe współzawodnictwo pracy, systematycznie podsumowywać jego wyniki, popularyzować przodujących robotników i przodujące metody.

6 Zastosować wszechstronnie w oborach małą mechanizację.

Sorawą rozwijania hodowli, to nie tylko sprawa PGR, to obowiązek całej naszej wsi, chłopów gospodarujących indywidualnie i spółdzielczo. Nasze państwo ludowe wydatnie pomaga w rozwijaniu hodowli. Trzeba więc w pełni wykorzystywać do pomocy i opieki dla przekształcenia Ziemi Koszalińskiej w potężną, przodującą bazę hodowlaną — w interesie klasy robotniczej i pracującej cerki chłopstwa, dla dalszego umocnienia spółni między miastem a wsią, dla umocnienia siły i potęgi naszej ludowej ojczyzny, ważnego ogniwą światowego obozu pokoju. (R.)

Po zjeździe przodujących chłopów w Drawsku Porwać swym przykładem...

Zjazd przodujących chłopów powiatu drawskiego wypadł w piękny, słoneczny dzień. Wspaniała pogoda podkreśliła świetlisty nastrój zjazdu, radość jego uczestników z dobrze wypełnionych obywatelskich obowiązków wobec państwa. O pogodzie mówiło się zresztą dużo w prywatnych rozmowach na zjeździe, bo przecież wykopalnia traw, a warunki „wymarzone”, by ani jeden ziemniak lub burak nie został w polu.

W chwili rozpoczęcia obrad rzucił się każdemu w oczy brak kobiet na sali. Czy nie chciały, czy nie mogły przyjechać? Przecież na leżących przed stołem prezydialnym dyplomach uznania widniały wiele kobiecych nazwisk. Okazało się potem, że mężowie przyjeżdżali z dyplomami i nagrodami książkowe w imieniu żon.

Referat przewodniczącego Prezydium PRN w Drawsku szeroko omawiał sytuację międzynarodową, szczegółowo rozpracowywał nowe metody i środki agrotechniczne i zootechniczne dla podniesienia produkcji rolnej. Czy jednak referat przewodniczącego przyniósł dostateczną korzyść przodującym robotnikom? Wydaje się, że nie...

Przodujący chłopci dlatego przecież są przodującymi, dlatego wyróżnieni zostali wyborem na uroczysty zjazd powiatowy, że umieli dobrze gospodarować, że osiagają dobre wyniki w produkcji rolnej i hodowlanej, że sumiennie, często z nadwyżką i przed terminem, sprzedają państwu zboże, żywiec i mleko.

Co powinni oni i co by chcieli usłyszeć na zjeździe? Przodujący robotnicy powiatu drawskiego nie wiedzą jeszcze co i jak robić, by porwać swym przykładem sąsiadów, by przodujące spółdzielnie stały się znanymi wszystkim wzorami gospodarowania.

Okazało się na zjeździe, że inne instancje partyjne i rady narodowe niewiele robiły, by udostępnić szerokim masom chłopskim doświadczenia i metody pracy najlepszych gospodarzy. Nie potrafiły one ukontynuować tych przodujących robotników w tym również i kobiet, którym zabrakło na zjeździe, wskazań i sposobów od działwania na chłopów zalegających jeszcze z dostawami. Nie mówił nic na ten najważniejszy temat referat na zjeździe.

Gdy uczestnicy zjazdu dostrzedzieli, że pow. drawski bliżej niż jest wykonania 90 procent rocznego planu dostaw, przez się przebiegł szmer ożywienia i zadowolenia. Gdy padły nazwiska takich przodowników rolnictwa jak Józef Pindor, Antoni Rak lub Ryzdłonek, gdy wymieniono przodujące spółdzielnie produkcyjne Gudowo, Kalsz — miasto, Suliszewo, gdy podkreślono zasługi rolników gminy Kalsz Pomorski, na sali odezwały się spontaniczne oklaski. Z pełnym zrozumieniem przyjęli zebrani słowa przewodniczącego Prezydium PRN, który powtórzył znane twierdzenie radzieckiego uczonego Williamsa: „Nie ma złej ziemi — jest tylko zły gospodarz”.

Przodujący chłopci, czynnie dokumentujący swe przyczynianie do ludowej ojczyzny, do jej ziem pastwiskich, pragną, by cała wieś drawska nadała im za ich przykładem. Chcą, by perspektywa coraz pełniejszego rozkwitu ludowej ojczyzny była każdemu chłopcu. Powinny im w tym pomóc gminne instancje partyjne i aparaty rad narodowych. Aktywność partyjną, ZSCh, członkowie prezydium rad narodowych na każdym kroku, przy każdej sposobności, powinni wskazywać na przodujących rolni-

ków, jako na wzór ze wszelkich miar godny naśladowania.

W dawkach, przewodniczący RZS z Pomierzyna słusznie stwierdził: „Chcemy się z naszych wyników, ale mamy wszelkie możliwości, by w roku 1954 osiągnąć jeszcze lepsze wyniki. Stać nas na to, by żyć coraz lepiej, coraz dostatniej, by dawać społeczeństwu coraz więcej produktów rolnych, ponieważ mamy naszą ludową władzę i jej pomoc”.

Przodownica hodowli ob. Plekarska, z gromady Zółte, wezwała kobiety (oby głos jej dotarł do wszystkich kobiet wsi drawskiej) do zwiększenia zainteresowania hodowlą. Mówiła o swych pięknych osiągnięciach, o 300 sztukach drobitki, 4 maciorach, 80 odchodowanych prosiątach, o królikach futerkowych itd. Było to wystąpienie dojrzałego, świadomego swych celów gorącego patrioty, nienawidzącego wojny i grozących wojną adeptów roskich pogrobowców Hitlera. Wystąpienie to spotkało się z powszechnym uznaniem. Trzeba, by władze powiatowe otoczyły przodownicę hodowli troskliwą opieką, by doświadczenia jej przybliżyły wszystkim gospodyniom wiejskim w powiecie.

Zjazd przodujących chłopów powiatu drawskiego był świętem przodowników rolnictwa. Uwidocznił on jednocześnie brak dotychczasowej pracy w upowszechnianiu doświadczeń przodujących spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych rolników. Towarzystwo z Drawsku muszą się nauczyć dostrzegać, że ludzie na ich terenie stale rosna, muszą zbliżyć się do nich i na ich przykładzie, przy ich aktywnej pomocy podciągnąć pozostających chłopów do poziomu przodujących.

A. R. BIENKOWSKI

Codziennie politycznie kierować współzawodnictwem

Trzeba pokazywać na konkretnych przykładach związek między wynikami produkcyjnymi a poziomem życia mas pracujących, przekonywać każdego gorącym, serdecznym słowem o słuszności naszej drogi. Wówczas nie tylko znajdujemy zrozumienie i uznanie, ale wzbudzamy szlachetną, mocną wolę przyspieszenia sukcesów na tej drodze. Wówczas zdobywamy na trwałe dla idei współzawodnictwa coraz szersze masy.

Organizacje partyjne dobrze wiedzą, jak konkretne wyniki daje praca polityczna. Świadczą o tym okresy podejmowania zobowiązań dla uczczenia wielkich rocznic i świąt, kiedy to wzmożona fala aktywności produkcyjnej i entuzjazmu pracy wyrastała z usilnie w tym czasie przeprowadzanej akcji polityczno-uciślowej.

Chodzi jednak o to, by polityczny sens współzawodnictwa wyjaśnić i ugruntować codziennie, codziennie rozwijać i wzbogacać świadomość współzawodniczących. Trzeba bowiem pamiętać, że współzawodnictwo jest wyrazem głębokiego przekształcania się świadomości ludzkiej, zwycięskiej walki nowego ze starym, wyrazem przewyciężenia starych poglądów na pracę, które ukształtowane w dawnym ustroju kapitalistycznym tkwią jeszcze w wielu umysłach.

Toteż walka o trwałą aktywność we współzawodnictwie nie przebiega łatwo i samorzutnie. Wymaga troskliwego, umiejętnego wsparcia, szerokiej i stałej pracy

politycznej. Walka ta nie ustaje z chwilą podjęcia zobowiązań, objęcia współzawodnictwem całej nawiązanej, a nawet z chwilą osiągnięcia dobrych wyników produkcyjnych. Toczy się ona nieustannie. Nowa świadomość narasta i utrwala się stopniowo, tym bardziej, że wróg nie ustaje w wysiłkach, by na nią oddziaływać i hamować jej rozwój, żerując na starych nawykach i skłonnościach oraz na popełnianych przez nas błędach.

Współzawodnictwo, rewolucjonizując metody, technikę i procesy produkcji, doskonalcąc je coraz bardziej — wymaga coraz wyższej świadomości celów naszych wysiłków, uaktywnienia i podciągnięcia wszystkich robotników i pracowników pozostających w tyle. I oby mogło stać się rozwijać, trzeba tak kierować jego tokiem, żeby każdy czuł honor i zaszczyt uczestniczenia w tym wspaniałym ruchu, takie osiągać rezultaty, żeby każdy był przekonany o jego sile i nieodzowności.

Unikać będziemy takich sytuacji, do jakiej doprowadził zły styl pracy organizacji partyjnej np. w Słupskich Fabrykach Mebli, gdzie z entuzjazmem podjęte przez całą załogę współzawodnictwo o podniesienie jakości produkcji — w ciągu 4 miesięcy nie przyniosło żadnej poprawy w jakości wytwarzanych mebli.

Od organizacji partyjnej zależy, by każde zobowiązanie zostało skrupulatnie wykonane. Od jej dobrej pracy politycznej zależy, by do współzawodnictwa, po o-

kresowym ożywieniu, nie wkładł się później formalizm, by nie było odgórnego komenderowania tym ruchem.

Politycznie kierować współzawodnictwem pracy, znaczy to dla organizacji partyjnej wychowywać aktywność i aktywność w codziennej z nim pracy, jemu w pierwszym rzędzie przyswajając świadomość roli i charakteru współzawodnictwa, czynić zeń zespół samodzielnych, pełnych własnej inicjatywy kierowników tego ruchu. Odbywać się to powinno między innymi drogą systematycznego kontrolowania i angilizowania całości kształtu pracy ogniw związkowych nad rozwojem współzawodnictwa.

Żle jest, gdy organizacja partyjna wyłącza i zastępuje rolę zakładową w jej zadaniach. Żle jest również, gdy zajmuje się ona współzawodnictwem sporadycznie, tylko w okresach podejmowania zobowiązań lub wówczas, gdy sytuacja na tym odcinku jest alarmująca.

Dobrze pracująca organizacja partyjna śledzi przebieg współzawodnictwa, kontrolując dane ze sprawozdań rady ze stanem faktycznym, z sygnałami z grup partyjnych i opinią robotników. Zyskuje wówczas pełny obraz stanu rzeczy i może interweniować już przy pierwszych objawach niedostatków lub wypaczenia ruchu.

Zwraca ona przede wszystkim uwagę na to, by zobowiązania wyrażone na gruncie pracy masowo-politycznej, oddolnie, a jednocześnie, by dotyczyły najistotniejszych zadań technicznych i e-

konomicznych zakładu. Czuwa, by współzawodnictwo obejmowało coraz liczniejsze szeregry załogi, w tym personel inżynieryjno-techniczny, by toczyło się na wszystkich oddziałach i we wszystkich możliwych formach, by spełniało swą wychowawczą, przeobrażającą rolę, by przynosiło z każdym miesiącem coraz wyższe i lepsze wyniki w walce o dobrobyt mas.

Podstawowe znaczenie dla rozwoju współzawodnictwa ma stworzenie w zakładzie takich warunków, które by naocześnie przekonywały robotników, że za wzrostem, potaniem i polepszeniem produkcji idzie słuszny i sprawiedliwy wzrost zarobków, że stale podnosi się poziom bezpieczeństwa i higieny pracy, że rozumnie i celowo wykorzystywane są fundusze socjalne i zakładowe. Załoga musi widzieć, że jej codzienne, życiowe potrzeby są przedmiotem naszej nieustannej troski. Biermy tu wzór z podjętych już zobowiązań w Cynie Październikowym, którego istotną częścią jest walka o lepsze zaspokojenie potrzeb socjalno-bytowych załóg.

Organizacja partyjna winna nieustannie doskonalić swą pracę, doskonalić kierownictwo, którego istota — trzeba o tym zawsze pamiętać — polega na wychowywaniu załogi na świadomych budowniczych socjalizmu, na właściwym rozstawieniu i wykorzystywaniu kadr oraz na kierowaniu pracą organizacji związkowej.

W oparciu o tak pojęte kierownictwo polityczne współzawodnictwem, zabezpieczymy pełną realizację Czynu Październikowego, utrwalamy jego zwycięstwo, zapewnimy jego zwycięstwo, zapewnimy stawy, coraz wyższy rozwój współzawodnictwa, dając w ten sposób masom pracującym najskuteczniejszy oręż walki o ich coraz zasobniejsze, lepsze i szczęśliwsze życie.

ZYGMUNT DRYKALSKI

Uchwała Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego KPZR

(Dokończenie z 2 str.)

Uchwała zobowiązuje do znacznego polepszenia jakości i rozszerzenia asortymentu wyrobów cukierniczych cieszących się największym popytem.

Uchwała określa również zadania w dziedzinie zwiększenia produkcji wyrobów cukierniczych wyższych gatunków.

W roku 1956 ma być zakończona mechanizacja podstawowych procesów technologicznych produkcji wyrobów cukierniczych.

Do końca 1956 roku zwiększyć w porównaniu z 1950 r. kłębem zdolność produkcyjną przedsiębiorstw cukierniczych przez zbudowanie nowych fabryk, głównie na Uralu, w Syberii, na Powołżu, w Azji Środkowej i Kazachstanie. Jak również przez rekonstrukcję i rozszerzenie istniejących fabryk.

Znacznie zwiększyć produkcję lodów — szeroko rozpowszechnionego artykułu żywnościowego — w zakładach Ministerstwa Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR i Ministerstwa Handlu ZSRR w 1954 roku do 190 tysięcy ton i w 1955 roku do 240 tysięcy ton wobec 160 tysięcy ton w 1953 r., czyli zwiększyć 2,5 raza w porównaniu z 1950 rokiem.

Uchwała zobowiązuje do podjęcia kroków zapobiegających znaczne podniesienie jakości lodów.

Następnie uchwała omawia zadania związane z polepszeniem jakości, aromatu, asortymentu i paczkowania herbaty.

Uchwała zobowiązuje do zmechanizowania procesu paczkowania herbaty. Nastąpi dalsza mechanizacja i automatyzacja pracochłonnych procesów przy przeróbce liści herbacianych. Dzięki zbudowaniu nowych oraz rekonstrukcji i wyposażeniu technicznemu istniejących wytwórni herbaty ich zdolność produkcyjna wzrosła do końca 1956 roku w porównaniu z 1950 rokiem w zakresie przeróbki zielonych liści herbacianych 2,1 raza.

Uchwała, stwierdzając wzrost popytu na produkty wyższych gatunków, zobowiązuje Państwową Komisję Planowania ZSRR, Ministerstwo Handlu ZSRR i Ministerstwo Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR, by przy sporządzaniu planu produkcji pleczywa uwzględniły te wymagania lud-

ności. W związku z tym uchwała podaje dane dotyczące planowanego zwiększenia produkcji wymienionych wyrobów.

Należy rozwinąć na szeroką skalę budownictwo piekarni oraz przebudowę czynnych zakładów piekarskich przy zastosowaniu nowoczesnej techniki. Wybudować w miastach i osiedlach robotniczych w latach 1953—1956 — 372 fabryki chleba i piekarnie mechaniczne podległe Ministerstwu Przemysłu Artykułów Spożywczych ZSRR. Uchwała postanawia, że w miastach, gdzie produkuje się niedostateczna ilość tortów, ciastek, herbatników i makaronu, będą wybudowane piekarnie z uwzględnieniem działań cukierniczych i wyrobu makaronu.

W 1954 r. należy w przemyśle piekarniczym zakodować mechanizację procesów przesiewania mąki, mieszania ciasta, przygotowywania ciasta do obwarzanków, a w 1955 roku — procesów przygotowywania ciasta z dzieł i dozowania mąki.

W celu zachowania jakości pleczywa przy jego przewożeniu oraz polepszenia warunków sanitarnych dostawy tych wyrobów do sieci handlowej, uchwała uznaje za konieczne zorganizowanie dodatkowej do stawy chleba do sieci handlowej specjalnym transportem przemysłu piekarniczego w miastach wyszczególnionych w wykazie uzgodnionym z Ministerstwem Handlu ZSRR i począwszy od 1954 roku dostarczanie do miejskiej sieci handlowej ciastek, tortów i keksów w specjalnych samochodach.

Uchwała zobowiązuje Rady Ministrów Republiki, Centralny Związek, Ministerstwo Komunikacji, Ministerstwo Przemysłu Hutniczego, Ministerstwo Przemysłu Węglowego, Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego oraz inne ministerstwa i resorty, posiadające zakłady piekarnicze, by podjęły kroki w kierunku dalszego rozwoju przemysłu piekarniczego, stosowania mechanizacji, podniesienia stanu sanitarnego, znacznego polepszenia jakości i rozszerzenia asortymentu pleczywa oraz zwiększenia ilości specjalnych środków transportowych dla przewozu chleba do sieci handlowej.

Mąki i kasze

Uchwała postanawia zwiększyć w roku 1954 produkcję mąki wyższych gatunków oraz

mąki najwyższego gatunku	— 2,8 raza
„ I gatunku	— 2,1 „
„ II gatunku	— 1,6 „
„ III gatunku	— 1,5 „
„ gryczanej	— 1,7 „
„ grochu	— 3,8 „

W związku z tym uchwała przewiduje zwiększenie potencjału produkcyjnego przemysłu młynarskiego poprzez budowę nowych młynów oraz rekonstrukcję i lepsze wyposażenie techniczne czynnych

Konserwy i koncentraty spożywcze

W zakładach podległych Ministerstwu Przemysłu Artykułów Spożywczych ZSRR uchwała poleca podnieść w 1954 roku produkcję konserw warzywnych, pomidorowych i owocowych od 1.780 milionów puszek, a w 1955 roku — do 2.450 mln. puszek, wobec 922 mln. w 1950 roku i 1.360 mln. puszek w roku 1953, zapewniając przy tym wzrost w następującym asortymencie:

	1954		1955	
	mln. puszek	w % do 1950 r.	mln. puszek	w % do 1950 r.
Konserwy warzywne	410	480	2,5 raza	3 razy
Pomidory				
konserwowane	510	560	171	190
Konserwy owocowe	755	855	187.	2 razy
Konserwy mięsne i roślinne	65	70	2 razy	2,2 raza
Konserwy grążkowe	40	80	160	3,2 raza

W myśl uchwały produkcja konserw warzywnych, pomidorowych i owocowych ma być doprowadzona w roku 1956 do przybliżenia do 2.500 milionów puszek, czyli zwiększona

2,7 raza w porównaniu z rokiem 1950. Za produkcję wszystkich rodzajów konserw (mięsnych, rybnych, mlecznych, warzywnych, pomidorowych i owoców konserwowanych) — do 4.150 milionów puszek.

czyli zwiększona będzie 2,9 raza w porównaniu z 1950 rokiem.

Uchwała porusza następnie sprawę zwiększenia produkcji suszonych warzyw i ziemniaków, warzyw mrożonych oraz puree z warzyw.

Uchwała głosi, że w okresie 1954/56 należy całkowicie zmechanizować w wielkich fabrykach konserw technologiczne procesy produkcyjne przetworów pomidorowych, konserw z groszku zielonego, kurkuryd cukrowej, soku pomidorowego i soków owocowych, jak również mycie szklanych naczyń. Na szeroką skalę wprowadzić automatyczne aparaty

Produkcja piwa, owocu płynnego i kwasu chlebnego

Uchwała przewiduje znaczne zwiększenie w latach 1954—1955 produkcji piwa, owocu płynnego i wód mineralnych oraz kwasu chlebnego, zwłaszcza w okręgach Zagłębia Donieckiego, Uralu i Zagłębia Kuźnieckiego, gdzie popyt na napoje jest w niedostatecznej mierze zaspokojony i doprowadzenie produkcji tych napojów do następujących rozmiarów:

	(w milionach dekalitrów)	1954	1955	1954	1955
	1954 r.	1955 r.	w % do 1950	w % do 1950	
Piwo	210	232	163	181	
w tym:					
piwa butelkowego	73	109	3,4 raza	5 razy	
napojów bezalkoholowych	116	135	163	187	
w tym:					
w zakresie Ministerstwa Przemysłu Artykułów Spożywczych ZSRR	75	90	158	189	
w tym:					
owocowy płynny	43	50	185	2,2 raza	
kwas chlebnny	27	34	2,1 raza	2,7 raza	
w tym:					
w butelkach	3,6	6	16 razy	kilkadziesiąt razy	
wody mineralne (w milionach butelek)	220	260	2 razy	2,4 raza	

Następne punkty uchwały zajmują się sprawą polepszenia jakości piwa, owocu płynnego itd. oraz usprawnienia handlu tymi artykułami.

Uchwała przewiduje zwiększenie do końca 1956 roku, w porównaniu z rokiem 1950, w ramach Ministerstwa Przemysłu Artykułów Spożywczych ZSRR potencjału produkcyjnego browarów — 2,2 raza, wytwórni wód mineralnych — 3,7 raza, napojów bezalkoholowych — 4,1 raza, w tym: owocu płynnego — 4,5 raza, kwasu chlebnego — 5,4 raza oraz siodu — 2,7 raza. W związku z tym uchwała nakreśla wytyczne w kierunku polepszenia jakości wymienionych wyżej artykułów.

Uchwała przewiduje, że w latach 1954—1955 produkcja win gronowych i koniaku zostanie zwiększona (w tysiącach dekalitrów): wina gronowego — 30.370 (w tym szampana — 1.370), co oznacza wzrost w porównaniu z 1950 r. 2,1 raza; w roku 1955 — 34.480 (w tym szampana — 1.480), czyli 2,4 raza więcej niż w 1950 r.; koniaku — w 1954 r. — 1.200, czyli 2,9 raza więcej niż w 1950 r. i w 1955 r. — 1.500, czyli 3,7 raza więcej.

W sprawie zastosowania techniki chłodniczej w przemyśle artykułów żywnościowych

W celu podniesienia jakości produktów, usprawnienia chłodniczej technologii konserwacji mięsa, ryb, masła i innych artykułów żywnościowych oraz należytego przechowywania tych artykułów, uchwała poleca zwiększyć pojemność i moc zamrażalni. Uchwała zobowiązuje Ministerstwo Przemysłu Artykułów Spożywczych ZSRR by w latach 1954—1956 w drodze budowy nowych, rekonstrukcji i technicznego wyposażenia istniejących chłodziarek zwiększyło ich pojemność o 205 tys. ton uwzględniając jednorazowe magazynowanie. Do końca 1956 r. pojemność ta ma wynieść 709 tys. ton, w porównaniu z 460 tys. ton na początku 1953 r. W tym celu należy szerzej stosować w przemyśle mięsny, rybny i w ośrodkach obok małych składanych lodówek również składane lodownie o dużej pojemności, których budowa jest tańsza i trwa krócej.

do napełniania i ważenia konserw.

W celu szybkiego zamrażania owoców, jagód i warzyw, wprowadzić nowoczesne, szybko zamrażające aparaty, automaty do ważenia groszku zielonego i napełniania pudełek kartonowych. Jak również automaty do owijania pudełek celofanem.

Uchwała poleca znacznie zwiększyć produkcję witamin i doprowadzić ją w 1955 roku do 480 miliardów dawek wobec 19,2 miliarda dawek w 1950 roku i 32,5 miliarda dawek przewidzianych planem 1953 roku.

do ozonowania powietrza w komorach przechowania oraz liczniki.

Uchwała przewiduje następujące:

W sprawie produkcji papierosów i wyrobów perfumeryjno-kosmetycznych

Uchwała przewiduje, że w 1954 r. produkcja papierosów ustnikowych i bezustnikowych wyniesie 200 miliardów sztuk tj. zwiększy się o 1,6 raza w porównaniu z 1950 r., zaś w 1955 r. — 215 miliardów sztuk, czyli 1,7 raza więcej niż w 1950 r.

Powinno również nastąpić znaczne polepszenie wyrobów tytoniowych w drodze udoskonalenia technologii produkcji i preparowania tytoniu.

nie podjęcie szeregu konkretnych środków, zmierzających do usprawnienia gospodarki chłodniczej.

Uchwała przewiduje także rozszerzenie asortymentu i podniesienie jakości mydeł toaletowych. W 1954 r. w porównaniu z 1950 r. produkcja perfum i wody kolońskiej zostanie zwiększona dwukrotnie.

W celu zapewnienia przemysłowi perfumeryjno-kosmetycznemu syntetycznych olejków eterycznych, uchwała przewiduje rozpoczęcie w 1954 roku budowy wielkiego kombinatu olejków syntetycznych w Kałudze.

CZĘŚĆ II.

W sprawie zaopatrzenia materiałowo-technicznego i inwestycji w przemyśle artykułów żywnościowych

W celu zapewnienia szybszej mechanizacji i automatyzacji procesu produkcji artykułów żywnościowych, uchwała stwierdza konieczność znacznego zwiększenia produkcji maszyn o wysokiej wydajności i automatów. Uchwała stwierdza, że głównymi zadaniami Ministerstwa Budowy Maszyn w latach 1954—1955 w dziedzinie produkcji maszyn dla przemysłu spożywczego jest dostarczenie najbardziej zaawansowanych i o dużej wydajności urządzeń do produkcji artykułów żywnościowych.

Uchwała zobowiązuje Ministerstwo Budowy Maszyn do wyprodukowania i dostarczenia Ministerstwu Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR w roku 1954 urządzeń technologicznych wartości 580 milionów rubli, a w 1955 r. — wartości 800 milionów rubli. Z początkiem 1956 r. moc produkcyjna zakładów budowy maszyn dla przemysłu spożywczego ma być zwiększona w takim stopniu, aby wartość produkcji maszyn wzrosła do sumy 1.100 milionów rubli.

Uchwała zobowiązuje Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR do dwukrotnego zwiększenia do końca lipca 1957 r. w porównaniu z 1953 r. mocy produkcyjnej w dziedzinie produkcji specjalnych gatunków papieru i tektury dla przemysłu artykułów spożywczych i dla organizacji handlowych.

Biorąc pod uwagę, że w dziedzinie konserwacji artykułów spożywczych i podniesienia poziomu ich wyglądu zewnętrznej znaczną rolę odgrywa materiał opakunkowy, jak np. folia i celofan, uchwała zobowiązuje Ministerstwo Przemysłu Hutniczego do zwiększenia dostaw folii aluminiowej i rozszerzenia produkcji stali różnego gatunku, zaś Ministerstwo Artykułów Przemysłowych Powszechnego Użytku ZSRR — do znacznego zwiększenia dostaw celofanu oraz podniesienia jego jakości i produkcji celofanu w różnych kolorach.

Uważając za rzecz konieczną całkowite i stałe zaopatrzenie przedsiębiorstw produkujących artykuły żywnościowe w surowiec, materiały pomocnicze, opał, energię elektryczną i urządzenia, uchwała zobowiązuje Państwową Komisję Planowania Gospodarczego ZSRR, by w projektach planów rozwoju gospodarki na rodowej ZSRR na lata 1954—1955 przewidziała całkowite zaopatrzenie przemysłu produkującego artykuły żywnościowe w surowiec, materiały pomocnicze, opał, energię elektryczną, środki finansowe, urządzenia i materiały bu-

dowlane zgodnie z planami rozwoju mocy produkcyjnych przemysłu artykułów żywnościowych.

Uchwała zobowiązuje wszystkie ministerstwa, resorty i rady ministrów republik związkowych, aby przy podziale zasobów surowcowych i materiałowych, jak również przy dostawach surowców, materiałów, urządzeń, energii elektrycznej itp. uwzględniały przede wszystkim potrzeby przedsiębiorstw, produkujących artykuły żywnościowe.

W celu zapewnienia zdecydowanego zwiększenia produkcji artykułów żywnościowych, uchwała uważa za konieczne poczynienie odpowiednich kroków w kierunku usprawnienia szkolenia kadr i zapewnienia przedsiębiorstwom i organizacjom przemysłu artykułów żywnościowych odpowiednich kadr specjalistów.

W celu zwiększenia zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw przemysłu spożywczego, uchwała ustala na 1954 r. dla Ministerstwa Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR wysoką inwestycję na 8,5 miliarda rubli (łącznie z przemysłem młynarskim).

Uchwała stwierdza, że konieczne jest znaczne zwiększenie zakresu robót budowlanych w przedsiębiorstwach przemysłu artykułów żywnościowych.

W celu przyspieszenia tempa wzrostu potencjału produkcyjnego przedsiębiorstw przemysłu spożywczego przy minimalnych nakładach inwestycyjnych, uchwała zobowiązuje Ministerstwo Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR, i rady ministrów republik związkowych i organa władzy terenowej, dyrektorów i głównych inżynierów wymienionych przedsiębiorstw do opracowania i ustalenia w terminie 2 miesięcznym środków mających na celu zwiększenie potencjału produkcyjnego w drodze mechanizacji procesów produkcyjnych. Ilkwiadcji „waskich gardoł”, wykorzystania wniosków racjonalizatorskich przedłożonych przez robotników i personel inżynierjno-techniczny.

W zakończeniu uchwała stwierdza:

Obowiązkiem wszystkich pracowników przedsiębiorstw i organizacji przemysłu artykułów żywnościowych jest likwidowanie istniejących niedociągnięć w pracy przemysłu, dążenie ze wszystkich sił do wykonania i przekroczenia postawionych w niniejszej uchwale zadań, aby tym samym zapewnić naszemu krajowi w najbliższych latach obfitość artykułów żywnościowych wysokiej jakości.

Głos Sportowca

TYGODNIOWY DODATEK „GŁOSU KOSZALIŃSKIEGO“

ROK II

Poniedziałek, 2 listopada 1953 roku

Nr 39 (46)

U progu sezonu zimowego

Zbliżający się szybko krokami sezon zimowy — okres pracy przygotowawczej, zapraw i treningów w halach sportowych i salach gimnastycznych należy przywiązać do przygotowania obiektami. Komitety KF w porozumieniu z kierownikami szkół i zreształami winno opracować harmonogram zajęć w godzinach popołudniowych, aby jak największa liczba sportowców mogła systematycznie trenować i podnosić w ten sposób poziom swych umiejętności technicznych.

Dotychczas jednak w naszym województwie nie słychać o tego rodzaju przygotowaniach. Działacze zapomnieli widocznie o wszelkich kłopotach, kiedy to brak sił zdecydował o zahamowaniu pracy sportowej w najbliższym kole. Doświadczenia z ub. roku winno poczytać kierownictwo naszego ruchu sportowego, że przygotowań do sezonu zimowego nie można rozpocząć w... styczniu.

Naszym zdaniem WKRF i PKRF-y oraz zreształami winno bliżej zainteresować się sprawą remontu sal gimnastycznych oraz jak najlepiej ich wykorzystaniem przez kółka i zespoły.

Piłkarze podsumują wyniki tegorocznego sezonu

W końcu bm. aktyw piłkarzy naszego województwa na naradzie jaką zorganizuje zarząd SPN WKRF podsumuje wyniki tegorocznego sezonu.

Działacze sekcji piłki nożnej poszczególnych kół sportowych winni przygotować się do udziału w dyskusji. Wzajemną wymianą doświadczeń pomoże działaczom w usprawnieniu pracy, a zarządowi sekcji jeszcze lepiej niż dotąd pracować nad rozwojem koszańskiego piłkarstwa.

Zdobywajcie SFO!

Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie jest przodującą uczelnią tego typu w Polsce. Świetnie wyposażona w nowoczesne urządzenia i sprzęt posiada grono wybitnych naukowców, trenerów i instruktorów sportowych. Nauka w uczelni trwa trzy lata. Otrzymała większość studentów jest pochodzenia robotniczego lub chłopskiego Państwo Ludowe stworzyło im doskonałe warunki nauki. Student otrzymuje bezpłatnie zakwaterowanie, i wyżywienie, oraz otoczeni są staranną opieką lekarską. Absolwenci AWF zasilają corocznie kadry trenerów, instruktorów i nauczycieli WF.

Na zdjęciu: trener Z. Pabli przeprowadza trening grupy specjalizującej się w rzutach. (Foto — CAF)

Przed Krajową Naradą Aktywu ZMP

Dotychczasowa praca organizacji ZMP-owskiej w dziedzinie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego była zaniedbana i niezadowolająca. Mimo pewnego ożywienia pracy w okresie wiosenno-letnim bieżącego roku, większość instancji i kół ZMP-owskich na terenie woj. koszańskiego nie zajmuje się nadal rozwojem wychowania fizycznego i sportu oraz przysposobienia wojskowego młodzieży, niedostatecznie realizuje wskazania III Plenum Zarządu Głównego ZMP w tym zakresie. Na taki stan rzeczy niejednokrotnie zwracało instancjom ZMP-owskim uwagę kierownictwo naszej partii, wskazując że kultura fizyczna i przysposobienie wojskowe, to ważna dziedziną pracy polityczno-wychowawczej ZMP i zacieśnienia więzi ZMP z masami młodzieży.

Celem zapoczątkowania zdecydowanej poprawy pracy ZMP w tej dziedzinie, Zarząd Główny ZMP postanowił w najbliższym czasie zwołać w Warszawie Krajową Naradę Aktywu ZMP w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego.

Narada ma na celu postawienie pracy w zakresie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego w centrum uwagi wszystkich instancji organizacyjnych i aktywów ZMP oraz wypracowanie konkretnych zadań dla całego związku. Narada zajmie się przede wszystkim zadaniami ZMP w pracy polityczno-wychowawczej w sporcie i turystyce. Głównym ośrodkiem dla zrealizowania tego zadania winien być masowy udział ZMP-owców w życiu sportowym i turystycznym oraz zalecanych przysposobiaczy do służby wojskowej i obrony kraju. O przebiegu i powodzeniu narady zdecydować w poważnym stopniu szeroka praca przygotowawcza, która winna objąć wszystkie organizacje i cały aktyw związku, a także aktyw i członków organizacji sportowych, turystycznych i obronnych.

W naszym województwie, podobnie jak w całym kraju, akcja przygotowawcza jest w pełnym toku. Zarząd Wojewódzki ZMP w Koszalinie zwołał naradę wojewódzka, na której ustalono plan pracy. Zgodnie z wytycznymi ZG, we wszystkich

zarządach powiatowych i miejskich odbywały się zebrania. Instancje ZMP-owskie, na zebraniach tych podsumowały swoją dotychczasową pracę nad rozwojem ruchu sportowego, analizują błędy i osiągnięcia.

W dniu dzisiejszym i jutro (2 — 3 bm.) na posiedzeniach zarządów gminnych i zespołowych, omawiana będzie instrukcja ZG i plan jej realizacji, przyjeżdżają na przeddzień ZP czy ZM. W posiedzeniach tych winni wziąć udział przewodniczący kół ZMP, kół sportowych i LZS-ów. Jeśli w danej miejscowości nie ma zarządów gminnych ani zespołowych, organizacja narady winien się zająć aktyw gminny lub zespołowy.

W okresie przygotowań do Krajowej Narady organizacje i instancje ZMP-owskie winny ożywić pracę polityczną w szczególności w sporcie i turystyce. Na odbywających się zebraniach kół ZMP i w kółkach sportowych, należy zapoznać członków tych kół z uchwałą Plenum ZG ZMP o szefostwie ZMP nad wojskami lotniczymi oraz uchwałą ZG o uczeniu przez młodzież X-lecia Wojska Polskiego. Młodzież ZMP-owska i sportowa winna wydawać w tym okresie gazetki ścienne i ożywić prace zespołów artystycznych. W zebraniach kół ZMP-owskich i sportowych winni wziąć udział aktywiści, którzy uczestniczyli w naradach powiatowych i miejskich. Ich zadaniem jest pomóc swym kolegom z gmin i zespołów PGR w przygotowaniu zebrania i należytym ich przebiegu.

Niech ZMP-owcy i aktywiści sportowi mówią jak najszerzej o swej pracy, o jej brakach i błędach. Zebrania powinny być nieformalnym podsumowaniem wyników dotychczasowej działalności, ale przede wszystkim umożliwić młodzieży swobodne wypowiedzenie swych uwag, bojącego i trudności. Instancje ZMP-owskie, zarządy kół i aktywiści, organizując zebrania winni dbać, aby stały się one podłożem do wymiany doświadczeń, do wszechstronnego zobrazowania pracy ZMP w ruchu sportowym.

Krajowa Narada Aktywu Sportowego w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego będzie poważnym wydarzeniem dla całej organizacji ZMP oraz dla wszystkich organizacji sportowych, turystycznych. Należyte przygotowanie, a następnie realizowanie wskazań narady, w poważnym stopniu zależy od dokonania zasadniczych zmian w tej pracy zgodnie ze wskazaniami partii.

W kilku wierszach...

W czasie zawodów lekkoatletycznych, rozegranych w Poznaniu z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Russek z Kolejarza (Ostrów) ustanowił dwa rekordy Polski: w biegu na 10 km uzyskał on czas 30:22,8, zaś w biegu godzinnym przebiegł trasę długości 17.731,45 m.

Piłkarze Spartaka w Polsce

Jak już podawaliśmy, 29 października przybyła do Warszawy drużyna piłkarska Spartaka, która rozegra w Polsce kilka spotkań towarzyskich z czołowymi drużynami kraju.

Ekipa piłkarska Spartaka — pięciokrotnego mistrza i pięciokrotnego zdobywcę Pucharu ZSRR — liczy 27 osób. Kierownikiem jej jest Pinałczew, przedstawiciel Sekcji Piłki Nożnej Głównego Urzędu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu.

Liga koszykówki

31 bm. w Warszawie odbyły się dwa ligowe spotkania w koszykówce.

W pierwszym spotkaniu, o mistrzostwo ligi koszykowej kobiet, AZS (Warszawa) odniosło zdecydowane zwycięstwo nad Gwardią (Warszawa) 91:17 (42:9). Najwięcej punktów dla AZS zdobyła Gruszczynska — 27 oraz Dobrudzka — 23, dla pokonanych — Nosel — 7.

W drugim meczu, o mistrzostwo I ligi koszykowej mężczyzn, warszawski AZS niespodziewanie pokonał Stal (Poznań) 55:52 (23:25). Wynik meczu ustalono po dogrywce. W normalnym czasie uzyskano rezultat 48:48. Spotkanie stało na dobrym poziomie.

W meczu o mistrzostwo ligi koszykowej kobiet między krakowską drużyną Gwardii i OWKS zwycięstwo odniosła Gwardia 36:33 (18:19). Najlepszymi zawodniczkami Gwardii były: Dąbrowska, która zdobyła 9 pkt. i Wleciał — 7 pkt. U pokonanych wyróżniła się zdobywczyni 12 pkt. Szostakówna.

Drużynie towarzyszą również: zastępca kierownika ekipy — Kuzin, trener państwowy, asystent mistrz sportu — Kaczalin, starszy trener, zasłużony mistrz sportu — Sokolow, trener, zasłużony mistrz sportu — Dągulow, sędzia — Bielow i lekarz — Lewinson.

W skład drużyny Spartaka, w której jest dwóch zasłużonych mistrzów sportu i 11 mistrzów sportu, wchodzi: BRAM KARZE — mistrz sportu — Czernyszew oraz Pirajew i Roziński, OBROŃCY — mistrzowie sportu Tiszczenko, Baszaszkin i Siedow oraz Pieriewalow i Wasiliew, POMOCNICZY — zasłużony mistrz sportu — Timakow oraz mistrzowie sportu — Paraszyn, Nietto i Fomin, w LINII ATAKU — kapitan drużyny, mistrz sportu — Simonian, zasłużony mistrz sportu — Dementiew, mistrzowie sportu — Paramonow, Iljin i Jemiszew oraz Tatuszin, Agapow i Isajew.

Piłkarze Spartaka to w przeważającej części młodzież komсомolska, a prawoskrzydłowy Paramonow jest nawet sekretarzem organizacji komсомolskiej. Najmłodszy zawodnik drużyny to 20-letni Tatuszin, Agapow i Roziński. Najstarszym za wodnikiem zespołu jest 37-letni zasłużony mistrz sportu — Dementiew.

Spartak już pięć razy zdobył mistrzostwo Związku Radzieckiego. Po raz pierwszy w roku 1936 w rozgrywkach jesienicznych, następnie w latach: 1938, 1939, 1952 i 1953. Puchar ZSRR Spartak zdobył po raz pierwszy w roku 1938, a następnie w roku 1939, 1946, 1947 i 1950. Lata 1938 i 1939 przyniosły największe sukcesy drużynie, która w tym czasie, obok tytułu mistrza zdobyła również Puchar ZSRR.

Zwycięstwo sztangistów radzieckich w Warszawie

W piątek 30 października w hali sportowej w Warszawie odbył się pierwszy występ sztangistów radzieckich. Reprezentacja związków zawodowych ZSRR zmierzyła się z reprezentacją Polski, odnosząc zdecydowane zwycięstwo 2447,5 : 2140 pkt.

Występ doskonałych sztangistów radzieckich wywołał olbrzymie zainteresowanie. Hala sportowa wypełniona była po brzegi.

W imieniu GKKF i sportowców polskich powitał gość radzieckich wicedyrektor Departamentu Wyszkozenia Sportowego GKKF — Podgórski, który podkreślił, że dzięki przyjaźni i serdecznej, braterskiej pomocy sztangistów radzieckich, którzy bawili w Polsce dwa lata temu, ciężarowcy polscy poczynili znaczne postępy.

Na sztandze ofiarowanej wówczas przez radzieckich przyjaźni nastąpił zawodnicy w ciągu minionych dwóch lat bili wielokrotnie rekordy życiowe, zreształowe i Polskie.

W imieniu delegacji radzieckiej przemawiał kierownik ekipy sztangistów — Maksymow. Przekazał on serdeczne podziękowania od sportowców radzieckich dla sportowców polskich i podziękował za braterskie, serdeczne przyjęcie, jakiego doznałi sportowcy radzieccy w stołicy Polski, w Warszawie.

„Nasze występy i treningi niech przyczynią się do dalszego podniesienia poziomu ciężkoatletyki w Polsce, niech dadzą wkład w dalsze zacieśnienie więzi przyjaźni między sportowcami obu bratnich narodów“ — powiedział m. in. kierownik ekipy radzieckiej.

Na zakończenie części oficjalnej delegacja ZMP szkolny TPD nr 5 wręczyła gościom radzieckim wiązanki kwiatów.

Spotkanie, w którym zdecydowane zwycięstwo odnieśli sztangiści radzieccy, przyniosło jeden rekord świata oraz dwa rekordy Polski, jeden rekord ZSRR i jeden rekord związków zawodowych ZSRR.

Zawodnik radziecki, mistrz sportu Kostelew (w. lekka) wspaniałym wynikiem 118,7 kg w rwanie ustanowił rekord świata. Poprzedni rekord wynosił 118 kg i należał również do reprezentanta ZSRR Iwanowa. Ponadto Kostelew pobili rekord związków zawodowych ZSRR w podrzucie wynikiem 142,5 kg. W wadze lekkiej rekord Polski ustanowił Fus, uzyskując w rwanie 93,3 kg. Drugi rekord Fus ustanowił w trójboju wynikiem 305 kg.

W wadze średniej Szoluch w podrzucie wynikiem 147,5 kg ustanowił rekord Związku Radzieckiego, a w wadze piórkowej Bronstejn wyrównał rekord związków zawodowych ZSRR w trójboju wynikiem 315 kg.

Dwukrotnie wyrównano rekordy Polski — w podrzucie Skowronek (w. piórkowa) — 110 kg i w rwanie — Białas (w. lekkociężka) — 110 kg.

Wyniki techniczne:

Waga kogucia — Blerdugin 275 kg (82,5, 80, 112,5), Petrak 250 kg (75, 75, 100 kg);

waga piórkowa — Bronstejn — 315 kg (90, 97,5, 127,5), Skowronek — 277,5 kg (75, 92,5, 110);

w. lekka — Kostelew 360 kg (102,5, 115, 142,5). Rekord świata w rwanie ustanowił Kostelew w osobnej próbie — 118,7. Fus — 305 kg (90, 95, 120);

w. średnia — Szoluch — 370 kg (110, 112,5, 147,5), Beck — 312,5 kg (95, 97,5, 112,0);

w. lekkociężka — Bułgakow 367,5 kg (107,5, 115, 145), Białas — 347,5 kg (102,5, 110, 135);

waga półciężka — Jukarow 360 kg (110, 110, 140), Copa — 315 kg (90, 100, 125);

w. ciężka — Miedwiediew — 400 kg (130, 120, 150), Witucki — 332,5 kg (107,5, 100, 125).

Spartak-Śląsk 3:2

W dniu wczorajszym, w Chorzowie zostało rozegrane międzynarodowe spotkanie piłkarskie pomiędzy mistrzem ZSRR — Spartakiem a reprezentacją Śląska. Zwyciężyli piłkarze radzieccy w stosunku 3:2 (2:0).

Zwycięstwo Spartaka jest w pełni zasłużone.

Piłkarze radzieccy rozegrają jeszcze dwa spotkania z zespołami polskimi. Następnym przeciwnikiem Spartaka będzie reprezentacja Krakowa, a 8 bm. mistrz ZSRR rozegra w Warszawie mecz z mistrzem Polski — chorzowska Unią.

Sprawozdanie z niedzielnego spotkania zamieścimy jutro.

Unia (Chorzów)

Ogniwo (Kraków) 0:0

Towarzyskie spotkanie piłkarskie Unia (Chorzów) — Ogniwo (Kraków) zakończyło się wynikiem bezbramkowym. Drużyna Unii wystąpiła w osłabionym składzie bez zawodników wyznaczonych do reprezentacji Śląska na niedzielny mecz ze Spartakiem. Z I drużyny ligowej grał tylko Mateja i Pleśda. Ogniwo wystąpiło bez Gédika. Gra była nieciekawa i stała na słabym poziomie. W obydwu drużynach zupełnie zawiodły linie ataku.

Dobrze pracuje ZS Zryw w Słupsku

Umasowienie sportu wśród młodzieży szkolnej to jeden z ważnych czynników pogłębienia pracy wychowawczej z tą młodzieżą. Zrozumiała to dyrekcja Państwowego Liceum Felczerskiego i tamtejsza organizacja ZMP-owska, dając uczniom-sportowcom dobre warunki uprawiania sportu nie tylko w zakresie godzin lekcyjnych WF. Czyste imprezy między szkolne, turnieje szachowe czy ping-pongowe, zawody lekkoatletyczne, mecze piłki siatkowej — to wynik wspólnego wysiłku szkolnego aktywów sportowego, rady pedagogicznej i organizacji ZMP-owskiej.

Praca sportowców Liceum Felczerskiego nie idzie bynajmniej bez trudności. Brak sali, w której można by przeprowadzać treningi, brak w sprzeczce itp. często utrudnia pracę. Jednak dyrekcja szkoły z dyr. Milewską oraz ZMP-owcy energicznie usuwają te przeszkody.

Podczas wakacji wielu sportowców tej szkoły dyrekcja wysłała na obozy szkoleniowe ZS Zryw, gdzie zdobyli oni kwalifikacje organizatorów i przodowników WF-u.

Nowy rok szkolny sportowcy „Felczerski” rozpoczęli serią zwycięstw na boiskach Słupska i Koszalin. W mistrzostwach powiatowych zajęli oni wszystkie pierwsze miejsca, zaś w mistrzostwach wojewódzkich Zryw odniósł sześć zwycięstw w konkurencjach indywidualnych. Dobre wyniki na zawodach Zryw uzyskali czelówi zawodnicy tego koła — Sieleki, Koński, Pacholczyk, Rybiński, Śliwa i inni. Wielką popularnością cieszy się w szkole piłkarstwo. Mistrzostwa szkoły w piłce nożnej przyniosły szlachetną, sportową rywalizację, co przyczyniło się do dalszej poprawy pracy koła i zyskało mu nowych członków.

Działalność sportowców ZS Zryw przy Liceum Felczerskim powinna być przykładem dla wielu innych kół szkolnych.

M. GLINIEWICZ

ZS Budowlani na cenzurowanym Więcej uwagi umasowieniu kultury fizycznej

W ub. tygodniu odbyła się w Koszalinie narada aktywu sportowego ZS Budowlani, na której przedstawiciele poszczególnych kół sportowych zapoznali się z uchwałą sekretariatu CRZZ w sprawie dalszego rozwoju sportu związkowego oraz zadaniami wypływającymi z tej uchwały.

Podczas narady wywalała się ożywiona dyskusja, która wykazała, że praca kół ZS Budowlani na terenie naszego województwa nie jest należyście prowadzona, że w walce o punkty, działacze często gubili główny cel pracy kół — wychowanie członków kół na sprawnych do pracy i obrony.

Przykładem złej pracy, wyrażającej uchwałę Biura Politycznego KC naszej partii jest działalność koła w Człuchowie. Koło to, mimo dużej pomocy ze strony rady okręgowej, wyrażającej się poważnymi dotacjami w sprzęcie, przydziale obiektów sportowych itp., nie potrafiło rozwinąć wszechstronnej działalności i ograniczało się do pracy z sekcją piłki nożnej.

Dyskusja wykazała, że koła w Słupsku, Sławnie i Szczecinku poszły tą samą drogą. Natomiast koła w Białogardzie, Kołobrzegu i Wałczu, mimo iż pomoc finansowa udzielana im przez radę okręgową była mniejsza, pracowały dobrze i obecnie śmiało można je zaliczyć do przodujących kół sportu związkowego. Najlepszym tego dowodem jest fakt, że plany pracy w tych kółach zostały wykonane w 100 proc. daleko przed terminem.

W Wałczu i Białogardzie działacze kół potrafili nawiązać ścisłą współpracę z radami zakładowymi, kierownictwem i wszystkimi organizacjami istniejącymi przy zakładach pracy. Dzięki temu, działacze

tych kół stała się częścią składową pracy całej załogi. Sportowcy zdobyli sobie zaufanie robotników i kierownictwa i cieszą się pełnym poparciem.

Koła w Człuchowie, Sławnie i Słupsku nie osiągnęły tego. Cześć winy za złą pracę tych trzech kół spada również na kierownictwa miejscowych BPP-ów, które traktowały sport „po macoszemu”, jak „coś”, co utrudnia osiągnięcie dobrych wyników w pracy zawodowej.

To, że nie wszystkie koła Budowlanych potrafiły realizować wytyczne naszej partii i nie osiągnęły należytych sukcesów, spowodowała też w dużej mierze słaba praca rady okręgowej zrzeszenia. Cała praca w radzie spoczywa na barkach nielicznego aktywu etatowego. Aktyw społeczny nie istnieje. Członkowie przydziału rad okręgu w najlepszym wypadku uczęszczała na posiedzenia, lecz na tym kończy się ich udział w pracy sportowej.

W tej sytuacji nie należy się dziwić, że wyniki pracy ZS Budowlani w województwie koszalińskim, w stosunku do możliwości stworzonych nam przez państwo są stanowczo za małe.

W dalszym ciągu słabo przebiega zdobywanie odznak SPO i BSPO oraz norm klasyfikacyjnych, większość kół nie docenia pracy wychowawczej. Zaniedbano szkolenie polityczne, członkowie kół nie dbali o sprzęt. Błędem działaczy kół sportowych naszego zrzeszenia było „owijanie w płuszkę” wyczołkowców, przy jednoczesnym zaniedbaniu pracy z pozostałymi członkami.

Narada wykazała wiele braków. Aktyw zrzeszenia, który wziął w niej udział, w oparciu o wytyczne uchwały sekretariatu CRZZ, wniósł jak najszyciej przystąpić do walki z niedociągnięciami.

Trzeba oprzeć pracę kół na realnych, szczegółowych planach słanych planach, podnieść poziom ideowy działaczy i zawodników, ściśle współpracować z podstawowymi organizacjami partyjnymi i ZMP-owskimi oraz radami zakładowymi. Musimy domagać się na włącznie tej współpracy. Ważnym zadaniem jest praca nad

popowszechnieniem sportu wśród robotników i ich rodzin. Z umasowieniem kultury fizycznej w zakładach objętych działalnością naszego zrzeszenia, ściśle wiąże się zagadnienie usprawnienia organizacji prób na SPO i BSPO. Systematyczna realizacja planów z pewnością przyniesie naszemu zrzeszeniu nie tylko bardziej wszechstronną i atrakcyjniejszą niż dotąd działalność, ale pozwoli również zwiększyć szereg zrzeszenia.

E. Kuzuła sekretarz RO, ZS Budowlani w Koszalinie

27. X. 1953 r. w godzinach wieczornych przybyła do Warszawy ekipa radzieckich ciężarowców, którzy wystąpią w kilku miastach Polski w spotkaniach z polskimi zawodnikami oraz pokazach.

Na zdjęciu: powitanie sportowców ZSRR na Dworcu Wschodnim w Warszawie. CAF fot. St. Wdowiński

Osiągnięcia i perspektywy piłkarzy szczecineckiej Unii

W niedzielę 25 bm. redakcja otrzymała telefonicznie wiadomość: „Unia Szczecinek w meczu o wejście do III ligi pokonała na swoim boisku Kolejarz Lębork 5:1”. Zwycięstwo to oznaczało równocześnie awans drużyny szczecineckiej do młodzieżowej ligi gdańskiej, awans, który jest pięknym i zasłużonym rezultatem systematycznej pracy nad podniesieniem poziomu umiejętności piłkarskich, jaką ten zespół wytrwale prowadził w ciągu całego roku.

W mistrzostwach koszalińskiej klasy A piłkarze Unii nie ponieśli ani jednej porażki, raz tylko remisując w Białogardzie z miejscowym Kolejarzem. W ten sposób wywalczyli oni sobie prawo do uczestniczenia w rozgrywkach o wejście do III ligi. W pierwszej fazie tych rozgrywek piłkarze Szczecinka pokonali dwukrotnie Gwardię z Grudziądza, a obecnie w rozgrywkach finałowych odnieśli podwójne zwycięstwo nad Kolejarzem Lębork, co zapewniło im awans do wyższej klasy. Również w spotkaniach towarzyskich, piłkarze Unii uzyskali szereg dobrych rezultatów, a kilku zawodników tej drużyny stanowią silny punkt reprezentacji piłkarskiej naszego województwa.

Do listy sukcesów Unii należy dodać również tak poważne osiągnięcia, jak zajęcie przez jej juniorów czwartego miejsca w Polsce, co zwróciło uwagę całego kraju na piłkarzy tego inalego miasta.

Dzięki sukcesom Unii, piłka

można w Szczecinku stała się bardzo popularnym sportem. Drużyna zyskała sobie rzeszę nowych zawodników, wzrosła szereg młodych i najmłodszych piłkarzy.

Sukcesy nie spadają z nieba. Trzeba je wywalczyć wytrwale i usilną pracą. Tą zasadą kierowali się zarówno zawodnicy jak i kierownictwo szczecineckiej drużyny. Systematycznie prowadzona zaprawa, a następnie treningi zapewniły zawodnikom dobrą kondycję i sztywność, podniosły w dużym stopniu ich umiejętności techniczne. Praca z liczną kadrą młodzieży piłkarskiej stworzyła drużynie silne rezerwy, mogące zastąpić z powodzeniem starszych kolegów w razie kontuzji itp.

O sile zespołu decyduje przede wszystkim fakt, że jest on wyrównany i nie ma rażąco słabych punktów. Najsilniejsza linia jest niewątpliwie napad składający się z szybkich, dobrych taktycznie oraz silnie i celnie strzelających zawodników, wśród których wyróżniają się młodzi — Pudłowski i Półturzycki oraz rutynowany Zukowski. Pomoc dzielnie sekunduje napastnikom, ale celność podań pozostawia w tej linii jeszcze wiele do życzenia.

Najsłabszą częścią drużyny jest trójka obrońców i w przyszłym sezonie Unia musi pomyśleć o wzmocnieniu tej formacji, która jeszcze zbyt często traci głowę w gorących sytuacjach i zbyt łatwo daje się ogrywać dobrym technicznie przeciwni-

kom. Bramkarz Nowakowski bronił w ciągu sezonu nierówno, mając obok dobrych meczów również i słabe. Wydaje się jednak, że po nabraniu odpowiedniej rutyny powinien on stać się silnym punktem zespołu.

Cała drużyna gra bardzo ambitnie i nie załamują jej chwilowe niepowodzenia. To samo odnosi się do rezerw, które idąc w ślady pierwszej jedenastki, uzyskały również czołowe miejsca w rozgrywkach swej grupy.

Opieka państwa, warunki stworzone przez ich zrzeszenie szczecineckim piłkarzom, zostały należyście wykorzystane przez Unię. Ale gwarancją, że będą one wykorzystywane coraz lepiej, że drużyna ciągle będzie podnosiła na wyższy poziom swoje umiejętności, może dać jedynie odpowiednia i systematycznie prowadzona praca wychowawcza wśród zawodników, która cementować ich będzie w coraz bardziej zwarte kolektywy. Z tą pracą wchowa wczą nie jest w kole Unii najlepiej. Był w ciągu sezonu sygnali, że zespół nie potrafił z honorem przegrwać i nie jest dostatecznie zdyscyplinowany np. na meczu z Gwardią w Koszalinie. Poszczególne zawodnicy a niesjednokrotnie ci młodzi nie zawsze prowadzą odpowiednie tryb życia. Wprawdzie są to wypadki sporadyczne, ale winny one zaostrej czujności zarówno rady koła i rady okręgowej zrzeszenia. Poprowadzenie wśród sportowców Unii odpowiedniej pracy polityczno-wychowawczej, przyczyni się na pewno do wyeliminowania tych błędów i niedociągnięć w pracy koła i sekcji. A to powinno stać się troską nie tylko rady okręgowej zrzeszenia, ale także zarządu powiatowego ZMP w Szczecinku.

(cz)

Nowy system rozgrywek w piłce siatkowej

Jak już donosiliśmy, Sekcja Piłki Siatkowej WKKF opracowała nowy system rozgrywek o mistrzostwo klasy A i B. Zamiast dotychczas stosowanego systemu punktowego każdy z każdym, tegoroczne rozgrywki przeprowadzone zostaną systemem turniejowym, co znacznie skróci czas trwania mistrzostw, a zarazem przyczyni się do zmniejszenia kosztów przejazdu na mecze.

Nowy system obowiązuje zarówno w klasie A jak i klasie B. Warto podkreślić, że wyniki do tychczasowe rozegranych spotkań będą brane pod uwagę w ogólnej punktacji. Skład poszczególnych klas pozostaje bez zmian.

A oto terminarz klasy A.

KOBIECY:
 8.XI w Koszalinie: Ogniwo Koszalin, LZS Mielnko, Spółnia Złotów; w Słupsku: Ogniwo Słupsk, Unia Szczecinek, Kolejarz Białogard.
 22.XI w Koszalinie: LZS Mielnko, Ogniwo Koszalin, Ogniwo Słupsk, w Szczecinku: Unia Szczecinek, Kolejarz Białogard, Spółnia Złotów.

6.XII w Białogardzie: Kolejarz Białogard, Ogniwo Koszalin, LZS Mielnko, Unia Szczecinek; w Złotowie: Spółnia Złotów, Ogniwo Słupsk.

MĘŻCZYŹNI:

8.XI w Białogardzie: Kolejarz Białogard, Unia Szczecinek, Ogniwo Słupsk; w Ustce: KS Ustka, Gwardia Koszalin, Ogniwo Koszalin.

22.XI w Szczecinku: Unia Szczecinek, Kolejarz Białogard, KS Ustka; w Koszalinie: Gwardia Koszalin, Ogniwo Koszalin, Ogniwo Słupsk.

6.XII w Koszalinie: Ogniwo Koszalin, Gwardia Koszalin, Kolejarz Białogard, Unia Szczecinek; w Słupsku: Ogniwo Słupsk, KS Ustka.

W powiecie sławieńskim istnieje ogółem 67 kół sportowych. Decydującą większość stanowią LZS-y, których jest 57. Już te dwie cyfry wskazują wyraźnie, że w ruchu sportowym na terenie pow. Sławno, ludowe zespoły sportowe odgrywają poważną rolę. I tak jest istotnie. Na ogólną liczbę ponad 2.500 zrzeszonych sportowców — około 2.100, to Elżbietaści. Podobnie jak w innych powiatach członkowie LZS-ów najchętniej grają w piłkę nożną i siatkówkę. Jest także wielu amatorów lekkoatletyki i boksu. Te cztery gałęzie sportu rozwijają się najlepiej i są najbardziej powszechne w tym powiecie.

Sportowcy wsi powiatu sławieńskiego zdobyli w tym roku 143 odznaki SPO i etopnia, wykonując swój plan roczny przed terminem. Dzięki temu sukcesowi wysunęli się oni na pierwsze miejsce w swym zrzeszeniu. W masowym wieloboju sportowym organizowanym dla uczczenia X rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego członkowie LZS-u zdobyli 745 norm na odznaki BSPO i SPO.

Sportowcy wiejscy mają również duże osiągnięcia w sporcie wyczynowym. Piłkarze LZS Sławno zajęli drugie miejsce w tegorocznych rozgrywkach klasy B, zaś na Ogólnopolskiej Spartakiadzie

Plan SPO i klasyfikacji wykonany przed terminem Sport sławieński na dobrej drodze

Wej w Szczecinie uplasował się na trzecim miejscu, wyprzedzając szereg innych okręgów. Z lekkoatletów wymienić należy przede wszystkim zawodniczkę T. Czyczyn, która jest czołową biegaczką naszego okręgu.

Sukcesy LZS-ów nie są odosobnione. Ruch sportowy w pow. sławieńskim rozwija się bowiem szybko, obejmując swym zasięgiem coraz szersze rzesze społeczeństwa.

Dużą zasługę w tym należy przypisać przewodniczącemu tamt. PKKF A. Kalenkiewiczowi. Ob. Kalenkiewicz stoi na czele PKKF od sześciu lat. Zna on dobrze teren, wie jakie koła pracują dobrze a które opóźnia się w swym rozwoju. W ciągu swej kilkuletniej działalności ob. Kalenkiewicz zorganizował wokół PKKF liczny aktyw społeczny, dzięki któremu komitet szybko i sprawnie może reagować na bieżąco poszczególne kół i zespoły.

Największym, tegorocznym osiągnięciem sportowców powiatu sławieńskiego jest

przedterminowe wykonanie rocznego planu zdobywania odznak SPO oraz klas sportowych. Pod tym względem powiat sławieński może być wzorem jak należy realizować na kreślone zadania. Systematyczna praca działaczy PKKF-u i poszczególnych zrzeszeń oraz zrozumienie doniosłej roli klasyfikacji i zdobywania odznak SPO dla naszego ruchu sportowego, przyniosły dobre wyniki. W ciągu 10 miesięcy sportowcy powiatu zdobyli ogółem 1.053 odznaki na 786 zaplanowanych. W akcji zdobywania odznak przodują czkwy. Młodzież szkolna na 400 zaplanowanych odznak zdobyła ich 746. Plan przekroczyli także zrzeszenia związkowe i LZS-y zdobywając dodatkowo 37 odznak.

Powiat sławieński przoduje także w klasyfikacji sportowej. Na zaplanowanych 5 norm II klasy, zdobyto ich 17, zaś w III — 102, podczas gdy limit wynosił 60. Do wysokiego przekroczenia planów w klasie II przyczyniły się piłkarze sławieńskiego

LZS-u, zaś w klasie III dużą ilość norm zdobyli pięściarze dardłowskiego Kolejarza. Nie wykonano natomiast planu klasyfikacji w klasie młodzieżowej. Wydział Oświaty, który przedterminowo zrealizował plan SPO zaniedbał sprawę klasyfikacji. W ciągu tego roku na terenie powiatu odbyło się blisko 200 imprez, pod czas których z pewnością uży skano wiele wyników na poziomie klasy młodzieżowej. Trzeba więc uporać się do kumentacji i wyników, przedstawiając je jak najszybciej do zatwierdzenia.

Niedociągnięciem w pracy ruchu sportowego w tym powiecie, jest niedostateczna troska o obiekty i urządzenia sportowe, które obecnie wymagają poważnych napraw. Aktywi sportowi winni zwrócić większą uwagę na stan boisk, aby swym sportowcom dać jak najlepsze warunki treningu.

Ruch sportowy w powiecie sławieńskim wszedł na właściwą drogę rozwoju. Działacze zrzeszeń i kół, aktywi zełtempoweli oraz rady zakładowe i podstawowe organizacje partyjne muszą dołożyć starań, aby obecne tempo rozwoju nie osłabło, aby kultura fizyczna w tym powiecie zyskiwała wciąż nowych zwolenników i podnosiła się na wyższy poziom.

(s)

200 tys. sportowców wiejskich uczestniczyło w masowym wieloboju sportowym

Jedną z najważniejszych akcji sportowych, zorganizowanych w rb. na terenie wsi był masowy wielobój sportowy, zorganizowany dla uczczenia 10 rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego. W wieloboju wzięło udział około 200 tys. młodzieży wiejskiej. Poważnym sukcesem wieloboju jest zdobycie ponad 400 tys. norm SPO przez sportowców wiejskich.

Znaczną pomoc i oparcie organizacyjne dla przeprowadzenia wieloboju stanowiła współpraca z ZMP i innymi organizacjami, jak LPZ, TPPR i KKF.

pozytywną intencją wykazał aktywny ZMP pow. ślubińskiego (woj. wrocławskie), wykorzystując m. in. wielobój do wsparcia akcji obowiązkowych dostaw produktów rolnych dla państwa.

Notatnik piłkarza...

Sekcja Piłki Nożnej WKKF zjechała karę nałożoną na działacza szczecineckiej Unii ob. Cygana. Powodem decyzji sekcji była szczerza samokrytyka złożona przez ob. Cygana. Zarząd sekcji wziął również pod uwagę poprzednią pracę tego działacza.

Już w nadchodzącą niedzielę miłośnicy piłki nożnej będą mieli okazję zobaczyć na koszalińskim stadionie spotkanie międzyokręgowe. Przeciwnikiem reprezentacji naszego okręgu będzie silny zespół Zielonej Góry.

Kurs instruktorów piłki wodnej

W pierwszej połowie listopada rozpocznie się w Ośrodku Pływackim ZS Spójnia w Stargardzie kurs doszkoleniowy dla instruktorów piłki wodnej.

Na kurs ten powołano czołowych waterpolistów Polski oraz wielu działaczy i instruktorów piłki wodnej. Kierownikiem wyszkoleniowym będzie trener — Knusz a instruktorami — Zguda, Czuperski i Jan Zakrzewski.